

در میزگرد آنلاین با حضور مدیران های وب و آوای بانک ایران زمین مطرح شد نئوبانک واقعی، ورود از صنعت به سیستم بانکی است نه بانک در بانک

۱۴

۸۰ درصد بودجه IT در خدمت کلود

مسیرهای یادگیری فناوری ابری پایدار در شرکت های هوشمند

تحول دیجیتال در بین صنایع و شرکت ها، با اهمیت روزافزون امنیت سایبری، سرعت فناوری اطلاعات و فناوری کلود یا ابری در حال حرکت است. اهمیت کلود در عملیات شرکت ها در چند سال اخیر، به شدت افزایش یافته است. برخی از کارشناسان بر این باورند که بیش از ۵۰ درصد اپلیکیشن ها، ظرف سه سال دیگر در کلود، ایجاد و مدیریت می شوند و بیش از ۸۰ درصد بودجه فناوری اطلاعات، صرف راه حل های فناوری ابری می شود. بنابراین، حرکت به سمت کلود، به سرعت و با شتاب است. با این حال، یک مشکل مهم برای متخصصان ابری، زمان است. اکثر این افراد می توانند با موفقیت کلود را در محل کار خود معرفی و ادغام کنند، اما زمان لازم برای همراهی با به روزرسانی های مداوم و تغییرات فناوری را ندارند. بنابراین، همان طور که کلود رو به جلو می رود، آنها برای انطباق با جدیدترین ویژگی ها و به روزرسانی های آن تلاش می کنند...

۸

اتحادیه فناوران، سازمان نصر و چالشی به نام شاخص سهولت کسب و کار

در حاشیه اختلاف اتحادیه فناوران تهران و سازمان نصر تهران، شاهد دو اظهار نظر از رییس نصر تهران و مشاور حقوقی اش به نقل از راه پرداخت با این مضمون بودیم: جلالی فراهانی با ادای احترام به همه شخصیت های صنفی و حرفه ای تاکید کرد: «اما هر عقل سلیمی می پذیرد که ساماندهی و نظم بخشی یک مغازه با مشتریان محدود واقع در یک محله با شرکت معظمی که هیچ ارتباط فیزیکی بیرونی ندارد، اما ده ها میلیون نفر کاربر را خدمات رسانی می کند...»

۷

نیمه تاریک بزرگ ترین فروشگاه اینترنتی دنیا آمازون فروشنده است یا جاسوس!

۱

سرعت اینترنت؛ خوب یا کند؟

وعده های وزیر برای بهبود شرایط اینترنت

در حالی که مردم نسبت به سرعت اینترنت معترض هستند و آن را کند و همراه با اختلال می دانند، مسوولان مدعی هستند که سرعت اینترنت موبایل مناسب است و اینترنت خانگی نیاز به اندکی اصلاح دارد. چند وقت پیش، وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات در نشست خبری در یک حرکت نمایشی با گوشی یکی از خبرنگاران اعلام کرد که سرعت اینترنت تقریباً سه برابر بیش از پروانه اپراتورهای تلفن همراه است. عیسی زارع پور که به مناسبت هفته کتاب و روز کتابگردی در دفتر یکی از اپلیکیشن ها حضور یافته بود...

۲

لایحه های مانع توسعه بخش مخابرات در سال رفع موانع

شبکه های انتقال کابل سیمی کشور، مرده رنگ عصر حجر ارتباطات و مخابرات در هر کشورند. اگر هنوز از این میراث گذشته مخابرات، در کشور نگهداری و بهره برداری می شود، به این دلیل ساده است که اتصال فیزیکی دسترسی میلیون ها کاربر مشترک تلفن ثابت به مراکز مخابراتی را همین شبکه های انتقال کابل سیمی تامین و برقرار می کنند. در حالی که شبکه های انتقال کابل سیمی در اتصالات فیزیکی بین مراکز مخابراتی هم، هنوز حضور دارند هر چند که به مرور زمان به دلایل اقتصادی و پیشرفت فناوری انتقال، منسوخ شدند و در توسعه های بعدی یکی یکی جای خود را به فناوری های انتقال نوری دادند و در آینده نیز بیش از پیش به فناوری انتقال رادیویی باند پهن خواهند داد. در نتیجه، شبکه های انتقال کابل سیمی کشور مدت ها است که دیگر به کار سرویس دهنده های بزرگ نمی آید. برای مثال شرکت ارتباطات زیرساخت که انحصار قانونی خرید و عمده فروشی پهنای باند ارتباطات بین شهری و فرامرزی (از داخل به خارج و بالعکس) را بر عهده دارد، عمدتاً از سامانه های نوری و رادیویی باند پهن استفاده می کند. همچنین، مدیران فنی سازمان صدا و سیما نیز تقریباً کاری با شبکه های انتقال کابل سیمی ندارند و نخواهند داشت! تنها مشتری جدی شبکه های انتقال کابل سیمی، شرکت مخابرات است و بس!

۳

در شورای سیاست گذاری دستگاه های اجرایی در مالکیت معنوی مطرح شد اختراعات مبتنی بر نیاز جامعه در جهت تجاری سازی حمایت می شوند

جامعه مطرح شود تا بتواند راهی برای ورود به بازار پیدا کند. او افزود: مشکلات بازار هم به دو دسته تقسیم می شوند یا مشکل واقعی است مثل کم آبی یا ویروس کرونا که جان افراد را تهدید می کند. گروه دیگر مشکلات تلویحی است جامعه نسبت به آن آگاه نیست ولی قابل پیش بینی است و در آینده بروز می کند مانند اثرات دراز مدت شیوع کووید ۱۹ بر روان افراد. باید فناوری هایی را مطرح کنیم که این مشکلات را رفع کند.

منظم با اشاره به نقش تسهیل گری و هماهنگ کننده ای وزارت دادگستری در حوزه مالکیت فکری افزود: حوزه فناوری همیشه به مسایل مالی منجر می شود زیرا مولد ثروت است و هر گاه با موضوعات مالی مواجه شویم مسایل حقوقی هم مطرح خواهد شد و به دنبال آن مالکیت فکری جایز اهمیت می شود. او یادآور شد: در نشست های آتی ما باید گزارشی از خروجی های مرکز مالکیت فکری را به اطلاع اعضای شورای سیاست گذاری دستگاه های اجرایی در زمینه مالکیت معنوی برسانیم.

رییس مرکز توسعه فناوری سلامت وزارت بهداشت گفت: در این مرحله به دنبال آمار کمی نیستیم بلکه مساله مهم این است که تعدادی از این اختراعات را که ظرفیت های لازم را دارند شناسایی کرده و به چرخه توانمندسازی و سپس تجاری سازی وارد کنیم تا نحوه عملیاتی سازی این الگو آزموده شود یا در صورت وجود نواقص برطرف شده و در نهایت به عنوان یک مدل اثبات شده به صورت فراگیر اجرا شود.

الگوی پیشنهادی وزارت بهداشت برای حمایت از اختراعات مبتنی بر نیاز جامعه و در جهت تجاری سازی و هدایت آن به سوی بازار مورد استقبال شورای سیاست گذاری دستگاه های اجرایی در مالکیت معنوی قرار گرفت. به گزارش معاونت تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت، جلسه شورای سیاست گذاری مالی و هماهنگی دستگاه های اجرایی در زمینه مالکیت با حضور امین حسین رحیمی وزیر دادگستری، محمدرضا منظم رییس مرکز توسعه فناوری سلامت وزارت بهداشت، محمود حکمت نیا معاون حقوق مالکیت فکری وزیر دادگستری و نمایندگان دستگاه های اجرایی برگزار شد. رییس مرکز توسعه فناوری سلامت وزارت بهداشت در باره این نشست گفت: در این نشست برنامه های دفتر مالکیت فکری دفتر توسعه فناوری وزارت بهداشت در خصوص تجاری سازی را ارائه کردیم.

او گفت: در این مدل مالکیت فکری را در قالب یک برنامه مدون مدیریتی برای اولین بار به سمت بازار و تجاری سازی هدایت می کنیم، پیش از این تجاری سازی و مالکیت فکری را به صورت جداگانه داشتیم ولی این دو با هم ارتباط ساختاری محکمی نداشتند. همیشه هم فرایندها به دلیل این انفصال دچار نقص بود.

رییس مرکز توسعه فناوری سلامت وزارت بهداشت با تاکید بر اینکه ایده باید به صنعت متصل باشد، گفت: اگر این ارتباط برقرار نباشد ایده به ندرت به تجاری سازی می رسد. باید اختراع یا ایده برای حل یک مشکل واقعی

پنجاهمین سالگرد بنیان‌گذاری

کارتون کتاب

The 5th International Biennial
BOOK CARTOON
Contest

مجید امینی - ایران
نفر دوم بخش حرفه ای

www.BOOKTOON.ir

در شورای سیاست گذاری دستگاه های اجرایی در مالکیت معنوی مطرح شد اختراعات مبتنی بر نیاز جامعه در جهت تجاری سازی حمایت می شوند

الگوی پیشنهادی وزارت بهداشت برای حمایت از اختراعات مبتنی بر نیاز جامعه و در جهت تجاری سازی و هدایت آن به سوی بازار مورد استقبال شورای سیاست گذاری دستگاه های اجرایی در مالکیت معنوی قرار گرفت. به گزارش معاونت تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت، جلسه شورای سیاست گذاری مالی و هماهنگی دستگاه های اجرایی در زمینه مالکیت با حضور امین حسین رحیمی وزیر دادگستری، محمدرضا منظم رییس مرکز توسعه فناوری سلامت وزارت بهداشت، محمود حکمت نیا معاون حقوق مالکیت فکری وزیر دادگستری و نمایندگان دستگاه های اجرایی برگزار شد. رییس مرکز توسعه فناوری سلامت وزارت بهداشت در باره این نشست گفت: در این نشست برنامه های دفتر مالکیت فکری دفتر توسعه فناوری وزارت بهداشت در خصوص تجاری سازی را ارائه کردیم. او گفت: در این مدل مالکیت فکری را در قالب یک برنامه مدون مدیریتی برای اولین بار به سمت بازار و تجاری سازی هدایت می کنیم، پیش از این تجاری سازی و مالکیت فکری را به صورت جداگانه داشتیم ولی این دو با هم ارتباط ساختاری محکمی نداشتند. همیشه هم فرایندها به دلیل این انفصال دچار نقص بود. رییس مرکز توسعه فناوری سلامت وزارت بهداشت با تاکید بر اینکه ایده باید به صنعت متصل باشد، گفت: اگر این ارتباط برقرار نباشد ایده به ندرت به تجاری سازی می رسد. باید اختراع یا ایده برای حل یک مشکل واقعی

سرعت اینترنت؛ خوب یا کند؟

وعده‌های وزیر برای بهبود شرایط اینترنت

در حالی که مردم نسبت به سرعت اینترنت معترض هستند و آن را کند و همراه با اختلال می‌دانند، مسوولان مدعی هستند که سرعت اینترنت موبایل مناسب است و اینترنت خانگی نیاز به اندکی اصلاح دارد.

چند وقت پیش، وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات در نشست خبری در یک حرکت نمایشی با گوشی یکی از خبرنگاران اعلام کرد که سرعت اینترنت تقریباً سه برابر بیش از پروانه اپراتورهای تلفن همراه است.

عیسی زارع پور که به مناسبت هفته کتاب و روز کتابگردی در دفتر یکی از اپلیکیشن‌ها حضور یافته بود، با گوشی یکی از خبرنگاران در جلسه، تست سرعت اینترنت انجام داد و گفت: در حالی که به دلیل مشکلات مربوط به عدم توسعه شبکه توسط اپراتورها، سرعت کاربران در سراسر کشور به‌طور میانگین ۵ تا ۶ مگابیت بر ثانیه را نشان می‌دهد و در پروانه اپراتورها ده مگابیت بر ثانیه آمده است، اما الان سرعت دانلود حدود هشت برابر این مقدار را نشان می‌دهد.

او در پاسخی دو پهلوی به انتقادات درباره کندی اینترنت در این روزها، از یک سو این انتقادات را قبول کرد و گفت که اپراتورهای تلفن همراه در درصد رفع آن هستند و از سوی دیگر، بخشی از انتقادات را ناشی از فضا سازی دانست. اما در کنار اینترنت تلفن همراه، کاربران نسبت به کندی اینترنت خطوط تلفن ثابت نیز به شدت معترض هستند و شرایط سرعت اینترنت در خطوط ثابت را بسیار بدتر از سرعت اینترنت تلفن همراه می‌دانند.

وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات پیش تر، دلیل سرعت نامناسب اینترنت در خطوط ثابت را عدم توسعه شبکه ارتباطی در این بخش از طریق توسعه کابل فیبر نوری عنوان کرده بود. زارع پور برای حل این مشکل وعده داده فیبر نوری در منزل برای تک تک خانه‌های مردم را تا پایان دوره وزارت خود یعنی چهار سال پیش رو محقق خواهد کرد.

جایگزینی کابل مسی با فیبر نوری تادرب منازل در دولت‌های گذشته نیز مورد توجه بوده اما به دلیل مشکلات مالی و نبود سرمایه گذار متوقف مانده یا کند پیش رفته است.

از نگاه کارشناسان، بحث‌های مطرح شده برای سرعت اینترنت تلفن همراه و تحقق وعده‌های توسعه فیبر نوری برای افزایش سرعت اینترنت ثابت از سوی وزیر ارتباطات جای بحث بسیاری دارد.

به گفته کارشناسان؛ راه‌اندازی فیبر نوری نیاز به سرمایه گذاری کلانی دارد، در حالی که شرکت‌های ارائه‌دهنده خدمات اینترنت بخش خصوصی مشکلات مالی بسیاری دارند و مخابرات نیز برای توسعه خدمات خود

درخواست افزایش تعرفه‌های مخابراتی را داده است، ضمن اینکه با توجه به تحولاتی که در حوزه اینترنت در جهان در حال رخ دادن است، دیدگاه توسعه‌خانه به خانه فیبر نوری دیگر چندان قابل قبول نیست، آن هم برای سالی آینده که تحولات فناوری حوزه اینترنت بسیار بیشتر از امروز خواهد بود.

● **آینده‌نگری در طرح‌های توسعه اینترنت وجود ندارد**

مهدی غیبی کارشناس فناوری اطلاعات در این خصوص به اقتصاد آنلاین، گفت: نکات مهمی که در توسعه سرعت اینترنت باید مورد توجه مسوولان قرار گیرد زیرساخت‌های شبکه اینترنتی کشور و تحولات جهانی است.

او ادامه داد: در زیرساخت شبکه اینترنت یک فرستنده، یک مسیر و گیرنده وجود دارد که تا امروز در کشور مادر بخش اینترنت ثابت فرستنده و گیرنده تا حدودی توسعه یافته اما، مسیر ارسال عقب‌ماندگی زیادی داشته است.

غیبی با بیان اینکه در اینترنت ثابت، فیبر نوری مسیر ارسال است، افزود: فیبر نوری در کشور بسیار کم توسعه یافته و حتی در بسیاری از مناطق وجود ندارد. او معتقد است؛ انحصار توسعه شبکه فیبر نوری توسط مخابرات موجب شرایط فعلی شده است.

غیبی یادآور شد: در سال ۹۰-۸۹ دوره ریاست جمهوری آقای احمدی نژاد با سر و صدای زیاد مناقصه‌ای راه‌اندازی شد تا از ظرفیت بخش خصوصی برای توسعه شبکه فیبر نوری استفاده شود، اما به دلایل نامعلومی به رغم برگزاری این مناقصه، طرح اجرا نشد و این زیرساخت در انحصار مخابرات ماند.

او با اشاره به سخنان وزیر ارتباطات در خصوص توسعه خانه به خانه فیبر نوری آن را در زمان کنونی دیر، دولت‌ها و مسوولان می‌آیند و می‌روند، اما طرح‌ها، پروژه‌ها و مشکلات همواره می‌مانند. رسانه‌ها و افکار عمومی هم به علت انباشت مشکلات قبلی و زایش طرح‌ها و پروژه‌های جدید، با فراموشی مواجه بوده و هستند. ما اما تلاش کرده‌ایم تا به شکلی ثابت پیگیر سر نوشت مسایل و طرح‌های حوزه کاری خود باشیم. به همین منظور فهرست حاضر که در آینده اصلاحات بیشتری روی آن اعمال شده و موضوعات بیشتری به آن اضافه خواهد شد، مر ف با عنوان یک حافظه عمل خواهد کرد و هر از گاهی اقدام به باز نشر آن خواهیم کرد. در دوره این باز نشرها طبعاً

طبق آخرین آمار منتشر شده در اسپیدتست، در حال حاضر متوسط سرعت دانلود اینترنت موبایل در ایران ۳۵۰۹ مگابیت بر ثانیه و متوسط سرعت آپلود اینترنت موبایل، ۱۲۰۶۲ مگابیت بر ثانیه و تاخیر ۳۸ میلی‌ثانیه است که رتبه ایران را به ۱۳۴ از میان ۱۷۵ کشور می‌رساند.

طبق آخرین آمار منتشر شده در اسپیدتست، در حال حاضر متوسط سرعت اینترنت موبایل در ایران ۳۵۰۹ مگابیت بر ثانیه و متوسط سرعت آپلود اینترنت موبایل، ۱۲۰۶۲ مگابیت بر ثانیه و تاخیر ۳۸ میلی‌ثانیه است که رتبه ایران را به ۱۳۴ از میان ۱۷۵ کشور می‌رساند.

طبق آخرین آمار منتشر شده در اسپیدتست، در حال حاضر متوسط سرعت اینترنت موبایل در ایران ۳۵۰۹ مگابیت بر ثانیه و متوسط سرعت آپلود اینترنت موبایل، ۱۲۰۶۲ مگابیت بر ثانیه و تاخیر ۳۸ میلی‌ثانیه است که رتبه ایران را به ۱۳۴ از میان ۱۷۵ کشور می‌رساند.

بر اساس آن، توسعه زیرساخت‌ها صورت گیرد. طبق آخرین آمار منتشر شده در اسپیدتست، در حال حاضر متوسط سرعت دانلود اینترنت موبایل در ایران ۳۵۰۹ مگابیت بر ثانیه و متوسط سرعت آپلود اینترنت موبایل، ۱۲۰۶۲ مگابیت بر ثانیه و تاخیر ۳۸ میلی‌ثانیه است که رتبه ایران را به ۱۳۴ از میان ۱۷۵ کشور رسانده است.

در حوزه اینترنت ثابت نیز، متوسط سرعت دانلود در ایران، ۲۲۰۱ مگابیت بر ثانیه و متوسط سرعت آپلود ۱۲۰۹۹ مگابیت بر ثانیه و تاخیر، ۴۲ میلی‌ثانیه است که رتبه ایران را به ۱۳۴ از میان ۱۷۵ کشور می‌رساند.

این در حالی است که، تا ماه اکتبر سال ۲۰۲۱، متوسط جهانی سرعت دانلود اینترنت موبایل، ۶۸۴۱۴ مگابیت بر ثانیه و متوسط جهانی سرعت آپلود اینترنت موبایل، ۱۳۷۹۹ مگابیت بر ثانیه و تاخیر ۳۶ میلی‌ثانیه است. در حوزه اینترنت ثابت نیز متوسط جهانی سرعت دانلود، ۱۱۶۸۶ مگابیت بر ثانیه و متوسط جهانی سرعت آپلود ۶۴۷۳۳ مگابیت بر ثانیه و تاخیر ۱۸ میلی‌ثانیه است.

به عبارت دیگر، متوسط سرعت دانلود اینترنت موبایل در ایران با متوسط سرعت اینترنت موبایل، ۱۰۱۷ مگابیت بر ثانیه و تاخیر اینترنت موبایل در ایران با تاخیر جهانی فاصله ۲۴ میلی‌ثانیه دارد.

همچنین، در متوسط سرعت دانلود اینترنت ثابت در ایران با متوسط سرعت دانلود جهانی فاصله ۹۴۸۵، با متوسط سرعت آپلود جهانی فاصله ۵۱۰۷۴ مگابیت بر ثانیه و تاخیر اینترنت ثابت در ایران با تاخیر جهانی فاصله ۱۶ را نشان می‌دهد.

رتبه ۱۳۴ از میان ۱۴۰ کشور برای اینترنت موبایل و رتبه ایران را به ۱۳۴ از میان ۱۷۵ کشور برای اینترنت ثابت، نشان می‌دهد، ایران فاصله بسیاری با متوسط سرعت اینترنت در سطح جهانی دارد.

به نظر می‌رسد، با فاصله طولانی که بین سرعت اینترنت در ایران و متوسط سرعت جهانی وجود دارد، وزیر ارتباطات دست کم در دست یافتن به شرایط مطلوب در سرعت اینترنت ثابت مطابق آنچه وعده داده، راه سختی را پیش رو دارد. ضمن اینکه در تحقق این وعده باید مطابق با تحولات جهانی آینده‌نگر باشد. چهار سالی که وزارت ارتباطات برای اجرای طرح توسعه فیبر نوری عنوان کرده است، در حوزه اینترنت، زمان زیادی است زیرا در دنیای امروز هر روز شاهد ظهور و بروز تحولاتی تازه در فناوری این حوزه هستیم.

موضوعات و سوژه‌هایی از «حافظه حوزه ICT کشور» کم یا اضافه خواهد شد که اطلاع رسانی لازم در خصوص آنها را انجام خواهیم داد. تحریریه هفته‌نامه عصر ارتباط معتقد است که این فهرست قطعاً ناقص بوده و موضوعات متعددی باید به آن اضافه شود تا به عنوان شاخص و داشبوردی در مقابل مردم و مسوولان بخش‌های متخلف کشور عمل کند. لذا از تمامی علاقه‌مندان و فعالان نیز دعوت می‌شود موارد مدنظر خود را از طریق ایمیل report@asreer.tebat.com یا شماره تلفن ۸۸۹۴۷۴۵۲ به ما اعلام کنند.

مهلث شش ماهه اصلاح سامانه‌های دولتی

شورای اجرایی فناوری اطلاعات در جلسه ۲۸ فروردین ۱۳۹۶ بر اساس پیشنهاد وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات آیین‌نامه اجرایی استقرار چارچوب تعامل پذیری دولت الکترونیکی را به تصویب رساند. بر این اساس تمامی دستگاه‌های اجرایی موظف شدند حداکثر ظرف مدت شش ماه پس از ابلاغ مصوبه نسبت به اصلاح یا تکمیل پایگاه اطلاعاتی و با باز طراحی سامانه‌های اطلاعاتی اقدام کنند که البته همچنان بسیاری از دستگاه‌ها این کار را نکرده‌اند.

پیوست فناوری طرح‌های کلان

۱۸ فروردین ۱۳۹۶ رئیس ستادیکای صنعت مخابرات از تدوین پیوست فناوری برای طرح‌های کلان ICT دارای شریک خارجی خبر داد و اعلام کرد هدف این سند انتقال دانش فنی در قراردادهای خارجی است. این سند باید پس از تایید و تصویب توسط وزیر ارتباطات به منظور طرح در ستاد اقتصاد مقاومتی ارسال شده و به تصویب می‌رسد که البته همچنان این اتفاق نیفتاده است.

سامانه دسترسی آزاد به اطلاعات

با وجود آنکه قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات سال ۸۸ تصویب شده اما تا تیرماه سال ۹۶ با وجود الزام قانون و ابلاغ آیین‌نامه آن، راه‌اندازی سامانه به تعویق افتاده بود. حال اما با وجود راه‌اندازی سامانه همچنان بسیاری از ۴۸۰ دستگاهی که باید در این سامانه عضو شوند به آن متصل نشده‌اند.

تجمیع داده‌های مدیریت بحران

مرکز کنترل هماهنگی عملیات سازمان امداد و نجات از پنج سال قبل نرم‌افزار جامع اطلاعاتی مکانی راه‌اندازی کرده است. این نرم‌افزار به لحاظ زیرساختی ظرفیت آن را دارد که سایر ارگان‌ها نیز به آن متصل شده و ضمن به اشتراک گذاری اطلاعات خود از خدمات آن منتفع شوند؛ اتفاقی که تاکنون همچنان محقق نشده است.

ایجاد شهر هوشمند خوارزمی

۱۶ خرداد ۱۳۹۶ یکی از اعضای هیات مدیره شرکت عمران شهرهای جدید از رازینی با کمره جنوبی برای امکان‌سنجی ایجاد شهر هوشمند برای شهر جدید «خوارزمی» خبر داد که قرار بود در جنوب شرقی تهران احداث شود. همچنین توسعه مشترک تحقیقات روی تکنولوژی ساختمان‌ها نیز یکی دیگر از قراردادهای امضاشده در تفاهم‌نامه با کره جنوبی بود که تا این لحظه هیچ گزارشی در خصوص دستاوردهای عملی این تفاهم‌نامه‌های امضاشده یا کره‌ها منتشر نشده است.

اتصال منازل به فیبر نوری

وزیر وقت ارتباطات و فناوری اطلاعات در اوایل بهمن‌ماه سال ۹۴ وعده اتصال منازل به فیبر نوری را مطرح کرد و گفت فیبررسانی به منازل و محل کار مردم از ابتدای سال ۹۵ آغاز خواهد شد. این وعده البته جزو ماموریت‌های اپراتور چهارم ایران‌نت بود که محقق نشده و حتی سر نوشت این اپراتور هم در هاله‌ای از ابهام قرار دارد.

سامانه‌های چکاوک ۲ و ۳

هشتم خرداد ۱۳۹۶ دبیر کل بانک مرکزی از راه‌اندازی سامانه‌های چکاوک ۲ و چکاوک ۳ خبر داد. چکاوک ۲ قرار بود موجب تجمع آمار چک‌های درون بانکی با آمار چک‌های بین بانکی، توسط بانک مرکزی شود. ایجاد امکان واگذاری چک به مقصد حساب‌های دولتی نزدیک مرکزی از شعب بانکی قسطنطنیه کشور نیز قابلیت ویژه‌ای بود که قرار بود چکاوک ۳ ایجاد کند اما همچنان نسخه‌های ۲ و ۳ چکاوک عملیاتی نشده‌اند.

فیلترینگ هوشمند

فیلترینگ هوشمند طرحی بود تا در عین حال که دسترسی به شبکه‌های اجتماعی مقدور باشد صفحات غیر اخلاقی و مغایر با موازین نظام فیلتر شود. آن طور که منابع رسمی وزارت ارتباطات گفته‌اند، برای اجرای طرح فیلترینگ هوشمند احتمالاً بیش از ۱۱۰ میلیارد تومان قرارداد میان وزارت ارتباطات و متخصصان در بحث فیلترینگ هوشمند پیش از این منعقد شده که البته اطلاعی از سر نوشت و خروجی آن نیست.

خبر

معاون مرکز ملی فضای مجازی

شبکه ملی اطلاعات در ۸ ماه اخیر

پیشرفتی نداشت

معاون مرکز ملی فضای مجازی در خصوص آخرین وضعیت عملیاتی سازی شبکه ملی اطلاعات گفت: ابر پروژه شبکه ملی اطلاعات در هشت ماه گذشته پیشرفت قابل توجهی نداشته است. ابوالفضل روحانی در گفت‌وگو با مهر، در خصوص آخرین وضعیت شبکه ملی اطلاعات و برنامه‌های مرکز ملی فضای مجازی برای تحقق الزامات مدنظر رییس‌جمهور مبنی بر لزوم تسریع جدی در اجرای پروژه شبکه ملی اطلاعات، دولت هوشمند و اقتصاد دیجیتال که اخیراً در جلسه شورای عالی فضای مجازی مطرح شده است، توضیح داد.

او گفت: مرکز ملی فضای مجازی به عنوان ناظر شبکه ملی اطلاعات، پس از استقرار دولت سیزدهم و انتصاب وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات، در صدور برقراری معاملات سازنده با بدنه مجری این ابر طرح بوده و جلسات مقدماتی خوبی نیز برگزار شده است.

روحانی ادامه داد: خوشبختانه وزیر ارتباطات نسبت به وضعیت ابر طرح شبکه ملی اطلاعات و آگاهی خوبی دارد و همکاری خوبی نیز در این زمینه آغاز کرده است و امیدواریم با انتخاب دبیر جدید شورای راهبری شبکه ملی اطلاعات در وزارت ارتباطات و همکاری ظرفیت‌ها، سرعت کار افزایش یابد.

او در مورد آخرین وضعیت شبکه ملی اطلاعات گفت: در سی ام فروردین ماه سال ۱۳۹۹ و پیش از ارسال برنامه عملیاتی توسط مجری، مرکز ملی فضای مجازی نیازمندی‌های «طرح عملیاتی شبکه ملی اطلاعات» را به وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات اعلام کرد تا بتوان بر اساس آن، هم از پوشش اهداف و اقدامات کلان مصوب در سند طرح کلان و معماری شبکه ملی اطلاعات، اطمینان حاصل کرد و هم امکان ارزیابی پیشرفت کار وجود داشته باشد.

معاون مرکز ملی فضای مجازی ادامه داد: متأسفانه علی‌رغم پیگیری‌های مکرر، مرکز ملی فضای مجازی کماکان طرح عملیاتی با این ویژگی‌ها را دریافت نکرده است. لیکن برای عدم جلوگیری از پیشرفت کار، مرکز ملی فضای مجازی طرح پیشنهادی مجری را که در تاریخ ۱۳۹۹/۰۵/۱۹ ارسال شد، مشروط به تکمیل و اعمال اصلاحات، به عنوان بخشی از طرح عملیاتی شبکه ملی اطلاعات و صرفاً برای تداوم ادامه کار پذیرفت.

او تاکید کرد: متأسفانه طرح پیشنهادی قابلیت ارزیابی از نظر شاخص‌های ارزیابی، خروجی‌های قابل تحویل و زمان بندی تحویل، نداشته و پیگیری‌های این مرکز نیز برای اصلاح آن بدون نتیجه مانده است. لیکن بر اساس خوداظهاری شفاهی مجری، از طرح پیشنهادی حداکثر ۳۰ درصد کار انجام شده است.

روحانی در پاسخ به این سوال که میزان پیشرفت شبکه ملی اطلاعات در سال ۱۴۰۰ چگونه بوده است، گفت: متأسفانه با وجود ضرورت‌های اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، انتظامی، امنیتی و فناوریانه همانند بهره‌مندی حداکثری کشور از منافع فناوری‌های نوین همچون نسل‌های جدید ارتباطی همانند 5G، دفاتر کل توزیع شده، هوش مصنوعی و اینترنت اشیا، مشکلات فعلی مانند مسایل هویت معتبر، اشباع تقریبی ظرفیت شبکه، نبود رگولاتوری منسجم با رویکرد پیشرو، موازی کاری‌های بین دستگاه‌ها، مسایل به اشتراک گذاری خدمات و محتوا بین کسب و کارها و حریم خصوصی و گره خوردن هر چه بیشتر زندگی و معیشت عموم جامعه با خدمات و موضوعات فضای مجازی در دوران کرونا، ابر پروژه شبکه ملی اطلاعات در هشت ماه گذشته پیشرفت قابل توجهی نداشته است.

معاون مرکز ملی فضای مجازی تاکید کرد: از ابتدای استقرار عیسی زارع پور وزیر ارتباطات در دولت سیزدهم تاکنون عمده تمرکز وزارتخانه باز آرای و ساختار سازمانی و چینش نیروهای متخصص و متعهد به شبکه ملی اطلاعات معطوف بوده است و در این دولت، سلسله جلسات مدیریتی برای همکاری مشترک در تدوین طرح توسعه در حال انجام است.

لایحه‌ای مانع توسعه بخش مخابرات در سال رفع موانع

عباس پورخصالیان

شبکه‌های انتقال کابل سیمی کشور، مرده ریگ عصر حجر ارتباطات و مخابرات در هر کشورند. اگر هنوز از این میراث گذشته مخابرات، در کشور نگهداری و بهره‌برداری می‌شود، به این دلیل ساده است که اتصال فیزیکی دسترسی میلیون‌ها کاربر مشترک تلفن ثابت به مراکز مخابراتی را همین شبکه‌های انتقال کابل سیمی در اصل تامین و برقرار می‌کنند. در حالی که شبکه‌های انتقال کابل سیمی در اصلات فیزیکی بین مراکز مخابراتی هم، هنوز حضور دارند هر چند که به مرور زمان به دلایل اقتصادی و پیشرفت فناوری انتقال، منسوخ شدند و در توسعه‌های بعدی یکی یکی جای خود را به فناوری‌های انتقال نوری دادند و در آینده نیز بیش از پیش به فناوری انتقال رادیویی باند پهن خواهند داد. در نتیجه، شبکه‌های انتقال کابل سیمی کشور مدت‌هاست که دیگر به کار سرویس‌دهنده‌های بزرگ نمی‌آیند. برای مثال شرکت ارتباطات زیرساخت که انحصار قانونی خرید و عمده‌فروشی پهنای باند ارتباطات بین شهری و فرامرزی (از داخل به خارج و بالعکس) را برعهده دارد، عمدتاً از سامانه‌های نوری و رادیویی باند پهن استفاده می‌کند. همچنین، مدیران فنی سازمان صدا و سیما نیز تقریباً کاری با شبکه‌های انتقال کابل سیمی ندارند و نخواهند داشت! تنها مشتری جدی شبکه‌های انتقال کابل سیمی، شرکت مخابرات است و پس!

● مال بد بیخ ریش صاحبش

بر اساس متن ماده واحده لایحه زیرساخت شبکه مادر مخابراتی (https://rc.majlis.ir/fa/legal_draft/show/1667402)، زیرساخت شبکه مادر مخابراتی از جمله تمام لوله‌ها و کانال‌های مخابراتی شامل حوضچه‌ها، داکت‌ها و ساب‌داکت‌ها و متعلقات مربوط، باید تحت تصرف شرکت ارتباطات زیرساخت در آینده بنا بر این شرکت مخابراتی موظف است نسبت به تحویل و تحول تمام لوله‌ها و کانال‌های مخابراتی شامل حوضچه‌ها، داکت‌ها و ساب‌داکت‌ها و متعلقات مربوط، به شرکت ارتباطات زیرساخت اقدام کند.

نکته مهم اما، همین «متعلقات مربوط» است. تعبیر برخی از مدیران شرکت مخابرات ایران از «تمام لوله‌ها و کانال‌های مخابراتی به علاوه متعلقات مربوط»، تحویل و تحول «آش با جاش» به شرکت ارتباطات زیرساخت است!

به این ترتیب، توپ خصوصی‌زدایی و بازمی‌سازی شبکه‌های انتقال و بازپس‌گیری آنها از شرکت مخابرات ایران به زمین دولت پرتاب شده است! این دسته از مدیران شرکت مخابرات به روشنی می‌گویند: مال بد بیخ ریش صاحبش! او منظور از «مال بد»، شبکه‌های انتقال کابل سیمی است! آنها حاضرند همه شبکه‌های انتقال اعم از کابل‌های سیمی و نوری

شرکت مخابرات ایران (سامی‌تام)

کرده‌اند. این شرکت‌های مسلط در بخش خصوصی مخابرات کشوری هم قانوناً مجبور به «واگشایی یا Unbundling» و «هنشینی و همجواری یا Collocation» به معنی به اشتراک گذاری شبکه‌های انتقال و فضاهای مربوط به خود با دیگر اپراتورها هستند و هم مجبور به پذیرش رقابت سالم در مقابل دیگر شرکت‌های کوچک و بزرگ که در رقابت با آنها وارد بازار مخابرات می‌شوند.

راه و مسیر این رقابت سالم در بازار شبکه‌های انتقال کابلی را قوانین رقابتی‌سازی و مقررات‌زدایی از شبکه‌های کابل کواکسیال و نوری برای انتقال سیگنال‌های رادیو تلویزیونی در دهه ۸۰ قرن بیستم باز کردند. (https://en.wikipedia.org/wiki/Cable_Communications_Policy_Act_of_1984)

دهه ۹۰ قرن بیستم، خصوصی‌سازی شرکت‌های (قبلاً دولتی) مخابرات اتفاق افتاد و به دارندگان مجوز شبکه‌های کابلی رادیو تلویزیونی اجازه داده شد با شرکت‌های قبلاً دولتی در بخش مخابرات و اکنون خصوصی‌سازی شده، رقابت کنند.

● اگر سازمان صدا و سیما به اجرای قانون برنامه چهارم تن داده بود

راه‌اندازی تلویزیون کابلی در ایران در قانون برنامه چهارم توسعه ماده ۱۰۴ بند (ط) پیش‌بینی شده بود.

ماده ۱۰۴ (ط) از قانون برنامه چهارم توسعه انجام حمایت‌های لازم از اشخاص حقیقی و حقوقی را که در چارچوب مقررات مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی در توسعه فضاهای مجازی فرهنگی، هنری و مطبوعاتی در محیط‌های رایانه‌ای و اینترنتی فعالیت می‌کنند مقرر داشته و به ویژه، برای برپایی پایگاه‌های رایانه‌ای و اطلاع‌رسانی حاوی اطلاعات فرهنگی، دینی، تاریخی و علمی به زبان و خط فارسی توسط بخش‌های مختلف اجرایی کشور به منظور استفاده عموم و همچنین ایجاد شرایط لازم توسط

به علاوه متعلقات آنها را به شرکت ارتباطات زیرساخت واگذارند! اما تنها به یک شرط؛ به این شرط که وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات، مجوز استخدام حدوداً ۲۰ هزار نفر از شاغلان کنونی در این بخش راز مجلس یا از ریاست جمهوری بگیرد و ترتیب انتقال وضعیت اشتغال آنها از شرکت مخابرات به شرکت ارتباطات زیرساخت را بدهد.

این در حالی است که شرکت ارتباطات زیرساخت هم اکنون در سراسر کشور به زحمت دارای ۳۰ تا ۴۰ نفر شاغل در بخش نگهداری و بهره‌برداری از شبکه انتقال خود است.

● یک «فیک» شاخدار در مقدمه توجیهی لایحه زیرساخت شبکه مادر مخابراتی

بر اساس متن مقدمه توجیهی لایحه زیرساخت شبکه مادر مخابراتی، تمام لوله‌ها و کانال‌های مخابراتی به علاوه متعلقات مربوط «در تمام کشورها ... جزو اموال دولت» است. این دولتی بودن شبکه‌های انتقال در تمام کشورها البته، نادرست است.

در صحبتی که با برخی از شرکت‌کنندگان در جلسات تدوین و تهیه متن لایحه زیرساخت شبکه مادر مخابراتی داشتیم، یکی از آنها به من گفت: دلیل دولتی بودن شبکه‌های انتقال در تمام کشورها، این است که محل عبور کابل‌های مخابراتی درون شهرها و کشورهای، جاده‌ها و معابر عمومی هستند که جزو اموال عمومی محسوب می‌شوند. پس شبکه‌های انتقال ایجاد شده در جاده‌های عمومی، در تمام کشورها جزو اموال شهرداری‌ها، دولت یا شرکت‌های زیرساخت شبکه مادر مخابراتی به حساب می‌آیند.

بدیهی است که روایت مذکور ناشی از یک سفسطه است. روایت درست این است که شرکت‌های مسلط در بخش خصوصی مخابرات کشورهای اروپایی که دارای مالکیت بر شبکه‌های انتقال سراسری هستند، همان شرکت‌های مخابراتی قبلاً دولتی هستند که پس از خصوصی‌سازی نیز مالکیت بر شبکه‌های انتقال سراسری را حفظ

صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران برای دریافت برنامه‌های صوتی و تصویری از طریق شبکه‌های اطلاع‌رسانی کابلی و کانال‌های ماهواره‌ای بر اساس ضوابط سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران، اعطای تسهیلات لازم به ایشان را قانونی کرده بود. بنابراین بنا بود که آیین‌نامه اجرایی مربوطه با هماهنگی وزارتخانه‌های فرهنگ و ارشاد اسلامی، ارتباطات و فناوری اطلاعات و سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران تهیه شود و به تصویب هیات وزیران برسد.

من از طرف وزارت ارتباطات مامور شده و یکی از اعضای کمیته‌ای بودم که در سازمان برنامه تشکیل شده و سازمان برنامه نیز افراد و فضایی را هم در ساختمان میدان بهارستان به این امر مهم اختصاص داده بود. اما عضو سوم این کمیته، بایستی از سازمان صدا و سیما می‌آمد و در جلسات ما شرکت می‌کرد که هیچگاه نماینده‌ای از سوی سازمان صدا و سیما معرفی نشد، نیامد و در جلسات ما شرکت نکرد. و ماده ۱۰۴ بند (ط) از قانون برنامه چهارم توسعه اجرا نشد و به آرامگاه احکام برنامه‌های توسعه کشور (از برنامه چهارم تا ششم) رفت؛ برنامه‌هایی که شورای نگهبان همه آنها را رد کرده ولی مجمع تشخیص مصلحت هر یک از آنها را تایید کرده بود. اگر سازمان صدا و سیما می‌آمد و در جلسات مذکور شرکت می‌کرد، ماده ۱۰۴ بند (ط) از قانون برنامه چهارم توسعه احتمالاً به اجرا درمی‌آمد و به عنوان اثری جانبی، باعث و بانی انحصارزدایی از شبکه‌های کابلی کشور که در آن زمان در انحصار شرکت مخابرات دولتی بود، می‌شد. آن وقت در هر شهر و هر استان کشور، شرکت‌های کابلی رقیب تشکیل می‌شدند، خدمات مورد نظر قانونگذار در ماده ۱۰۴ بند (ط) از قانون برنامه چهارم توسعه را به هر منزل می‌رساندند و این طور نمی‌شد که اکنون شده است: عدم توسعه شبکه‌های کابلی در این کشور بهانه‌ها و دلیل عدم مقررات‌زدایی به‌موقع و عدم ایجاد رقابت سالم میان اپراتورهای کابلی متعدد!

نمونه موفقیت‌آمیز کشوری که موفق به اجرای ماده‌های شبیه به ماده ۱۰۴ بند (ط) از قانون برنامه چهارم توسعه ما شد، آلمان است. اکنون هم دوپچه تلکام که قبلاً ملی و دولتی بود و در دهه ۹۰ سده بیستم خصوصی شد دارای شبکه‌های کابلی سراسری است و هم رقیب آن، شرکت وودافون آلمان. در کنار این دو غول مخابراتی، حدود ۶۰۰ شرکت رقیب دیگر در مناطق روستایی و حومه شهرهای آلمان فعالیت و با دو غول مخابراتی مذکور در عرصه شبکه‌های کابلی رقابت می‌کنند. در ایران اما، به دلیل وجود خرده مقررات‌گذارهای ناشی در امر رگولاتوری بخش مخابرات و کج فهمی وزرای ارتباطات و فناوری اطلاعات، نه تنها هنوز از بخش شبکه‌های کابلی، مقررات‌زدایی نشده برعکس، اکنون شاهد نالایحه‌ای هستیم که یا منابع ذی‌قیمت کشور را بی‌هیچ نتیجه‌ای بر هدر می‌دهد یا مانعی در رأس موانع موجود، ایجاد می‌کند.

بیایم به جای این لایحه مانع آفرین، لایحه مقررات‌زدایی از شبکه‌های کابلی کشور را تدوین و تصویب کنیم و با تجدید نظر در ساختار رگولاتوری بخش و جلب همکاری شهرداری‌ها و راهداری‌ها، از ریسک سرمایه‌گذاری و هزینه‌های توسعه این بخش زیرساختی بکاهیم.

لوايح پنج گانه حقوق فناوری اطلاعات

پنجم اسفند ماه ۱۳۹۶ پنج لایحه مرتبط با نظام حقوق فناوری اطلاعات و ارتباطات برای آرایه به هیات دولت رونمایی شد. حمایت از اطلاعات و حریم خصوصی افراد در فضای مجازی، مسوولیت آرایه‌دهندگان خدمات حوزه فناوری اطلاعات، شناسه‌های الکترونیکی، حکمرانی الکترونیکی و تراکنش‌های الکترونیکی از جمله این پنج لایحه بودند که قرار بود در مجلس مصوب و به قانون تبدیل شوند که البته همچنان خبری از سرنوشت آن نیست.

ارز دیجیتال داخلی

چهارم اسفند ۱۳۹۶ بود که وزیر ارتباطات در توییتی وعده ایجاد ارز دیجیتال داخلی توسط پست‌بانک را مطرح کرد. چهارم، هشتم اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۷ این بار از آماده‌سازی مدل آزمایشی ارز دیجیتال ایرانی خبر داد. با این وجود تا این لحظه همچنان خبری از سرنوشت، کارکرد و خروجی ارز دیجیتال ملی نیست.

۱۰ برابر کردن محتوای الکترونیکی

پروژه ۱۰ برابر کردن تولید محتوای داخلی با رویکرد کسب‌وکار دیجیتال در سال ۱۳۹۵ به تأیید ستاد فرماندهی اقتصاد مقاومتی رسید. در این مقطع حدود ۴۰ میلیارد تومان به این پروژه اختصاص یافت و قرار شد با توسعه محتوا تأثیر قابل توجهی بر حوزه‌های علمی، پژوهشی و اقتصادی کشور گذاشته شود. آخرین خبر از این طرح اما این است که ظاهراً اجرای آن به طور کلی از اولویت‌های پروژه اقتصاد مقاومتی خارج شده است.

ماهواره‌های ایرانی

از ۱۵ اسفند ۱۳۸۴ که اولین تلاش‌ها برای ساخت ماهواره داخلی صورت گرفت تا کنون ۹ ماهواره ساخته شده که علی‌رغم هزینه‌های میلیون دلاری، وضعیت هر یک نامعلوم تر از دیگری است. در آخرین مورد رییس سازمان فضای اعلام کرده، طبق بررسی‌های کارشناسانه در مورد ماهواره مصباح به این نتیجه رسیده‌ایم که هزینه‌های پرتاب این ماهواره بسیار بالاست و ارزش ندارد که آن را به فضا بفرستیم.

زباله‌های الکترونیکی

سال ۱۳۸۹ مصوبه‌ای قانونی تکلیف زباله‌های الکترونیکی را در کشور مشخص کرد. این وجود این مسوولیت همیشه پاسکاری شده است. پس از آن، هجدهم اسفندماه ۱۳۹۴ وزارت ارتباطات با سازمان محیط زیست یک تفاهم‌نامه در خصوص این زباله‌ها به امضا رساندند که البته همان طور که قابل پیش‌بینی بود این تفاهم‌نامه نیز تکلیف زباله‌های الکترونیکی در کشور را مشخص نکرد.

طرح GNAF

در ۲۱ تیر ماه ۱۳۹۴ محمود واعظی وزیر وقت ارتباطات مصوبه مربوط به «نظام ملی آدرس گذاری کشور» (GNAF) را برای اجرا به تمام دستگاه‌های اجرایی کشور ابلاغ کرد. در این نظام امکان بررسی و صحت‌سنجی آدرس به همراه موقعیت جغرافیایی مقدر است و همین امر می‌تواند باعث بالا رفتن ضریب ایمنی سایت‌های دولتی شود که پیشرفت دقیق و نتیجه این طرح که اجرای آن به عهده شرکت پست بود، مشخص نیست.

برنامه دفاع سایبری

رییس مجلس شورای اسلامی در ۲۸ اسفند ماه ۱۳۹۵، قانون برنامه ششم توسعه کل کشور را که توسط شورای نگهبان تأیید نهایی شده بود، به‌منظور اجرا به رییس‌جمهور ابلاغ کرد. در قانون برنامه ششم توسعه کشور، برنامه دفاع سایبری مناسبی برای افزایش چتر امنیت سایبری پیش‌بینی شده بود که البته تا این لحظه هیچ آماری از پیشرفت آن منتشر نشده است.

طرح تکاپو

از دی ماه سال ۱۳۹۳ با مصوبه شورای عالی اشتغال برای توسعه اشتغال مبنی بر «مزیت‌های استانی» با عنوان «توسعه کسب‌وکار و اشتغال پایدار» یا «تکاپو» در دستور کار قرار گرفت و آنگونه که مجربان طرح می‌گفتند بهمن ماه ۹۴ در کار گروه شورای برنامه‌ریزی استان تصویب و از سال ۹۵ وارد فاز اجرایی شد. با این وجود تاکنون نتیجه مشخصی از میزان اشتغال به وجود آمده از جمله ایجاد ۱۳۰ هزار شغل در بخش ICT نیست.

سند مراقبت از کودکان در فضای مجازی

دوم آبان ماه سال ۱۳۹۶ وزیر ارتباطات از رونمایی سند مراقبت از کودکان در فضای مجازی در روز ۱۳ آبان و همزمان با روز دانش آموز خبر داد. با این وجود تاکنون خبری در خصوص رونمایی این سند منتشر نشده است. تولید محتوای متناسب با کودک و نوجوان در این فضای نیز در این سند پیش‌بینی شده بود که از میزان پیشرفت آن اطلاعی در دست نیست.

الزام دولتی‌ها به نصب پادویش

هجدهم بهمن ماه سال ۱۳۹۶ وزیر ارتباطات ابلاغ استفاده از آنتی‌ویروس پادویش در دستگاه‌های دولتی را به عنوان یک دستور حاکمیتی اعلام کرد. اگر چه از همان زمان تاکنون انتقادات متعددی به مخاطرات استفاده انحصاری از تنها یک آنتی‌ویروس مطرح شد لیکن همچنان گزارش‌های از میزان پیشرفت و اجرای این دستور حاکمیتی از سوی دستگاه‌های دولتی نیست.

ایمن‌سازی علاءالدین

۲۸ اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۷ معاون پیشگیری سازمان آتش‌نشانی و خدمات ایمنی تهران با اشاره به ضرورت ایمن‌سازی اماکن نایمن پایتخت، گفت: از مسوولان ذی‌ربط می‌خواهیم که فشار بیشتری بیاورند تا ساختمان علاءالدین ایمن‌سازی‌اش نهایی شود. با وجود آنکه پایتخت تجربه حادثه تلخ پلاسکو را پشت سر گذاشته اما به نظر می‌رسد هشدارها درباره علاءالدین جدی گرفته نشده و این موضوع نیز همچنان بلا تکلیف بماند.

خروج زیرساخت از مکالمات بین‌الملل

پنجم خردادماه سال ۱۳۹۷ مدیرعامل شرکت ارتباطات زیرساخت از کاهش نرخ مکالمات بین‌الملل از طریق دوفسفر، در صورت آزادسازی آرایه این خدمات در کشور خبر داد. بر این اساس به جای آنکه شرکت زیرساخت به صورت مستقیم با اپراتورهای بین‌الملل قرارداد ببندد، قرار است اپراتورهای داخلی با طرف خارجی قرارداد بسته و شرکت زیرساخت تنها بابت تحویل ترافیک را عهده‌دار باشد.

نظام جامع مالیاتی

حکم مربوط به اجرای طرح نظام جامع مالیاتی به ماده ۵۹ قانون برنامه سوم توسعه و تحت عنوان محدودتر طرح جامع مالیاتی باز می‌گردد. به همین منظور در سال ۱۳۸۳ اعلام شد که شرکت دیلویت کانادا برای برنامه‌ریزی و تدوین نقشه راه این طرح دعوت به همکاری شده و در برنامه اجرایی طرح جامع مالیاتی ۲۷ پروژه در پنج محور سازماندهی شده بود که این طرح هنوز به سرانجام کامل نرسیده است.

پروانه اپراتور ماهواره‌ای

مطالعات اولیه نیازسنجی امکان‌سنجی اپراتور ماهواره مخابراتی بومی از سال ۱۳۹۴ توسط سازمان فضایی ایران آغاز شد و چارچوب کلی آن در رگولاتوری به تصویب رسید. سیزدهم تیر ماه ۱۳۹۷ اما مدیرکل سازمان فضایی ایران پس از گذشت سه سال اعلام کرد که بررسی و صدور مجوز پروانه تدوین شده برای فعالیت اپراتور ماهواره مخابراتی در کشور، در دستور کار کمیسیون تنظیم مقررات ارتباطات قرار داد.

لوايح قمار و شرط‌بندی

۲۳ تیرماه ۱۳۹۷ یک عضو کمیسیون تصدیق مجرمانه اعلام کرد که وزارت ارتباطات، وزارت اقتصاد، بانک مرکزی و پلیس نیروی انتظامی با هماهنگی یکدیگر لوايحی را به منظور مبارزه با سایت‌های قمار و شرط‌بندی به دولت ارائه کرده‌اند و انتظار می‌رود در آینده‌های نزدیک در صورت تصویب لوايح مذکور، تبدیل به قانون شوند. این لوايح نیز در زمره ناتمام‌های حوزه لوايح قرار دارند.

در میزگرد آنلاین با حضور مدیران های وب و آوای بانک ایران زمین مطرح شد

نئوبانک واقعی، ورود از صنعت به سیستم بانکی است نه بانک در بانک

امین رضا ریاضتی

سیدایمان میری

اینکه B2C کار کنیم هم جزو پلن ها بوده اما بعضا دوستان، آنقدر هزینه ورود به بازار و ماندن در بازار برای سطح B2C در برخی سگمنت ها را بالا بردند که استراتژی، منجر به این شد طور دیگری عمل کنیم. شاید بانک ها تمایل داشته باشند B2C نئوبانک خود را داشته باشد، اما آنچه از ابتدا در ادبیات، استراتژی و اعتقاد معاونت فناوری اطلاعات بانک، قائم مقام مدیرعامل و شخص مدیرعامل مطرح بوده، این است که با توجه به تحقیق بیش از پنج سال، سرویس های ما کاملا فراتر از آنچه در سایر اپلیکیشن ها می یابیم و چیزی نیست که شواقی یا بزرگنمایی کنیم. بنده هم از جلسه اول که خدمت دوستان های وب رسیدم، این ادعا را مطرح کردم و با همدیگر NDA امضا کردیم. آنها راستی آزمایی کردند که آیا اصلا این سرویس وجود دارد یا خیر. اینکه چرا B2C کار نکردیم و B2B2C انجام دادیم به این خاطر بود که شرکت هایی که کاستومر پول خودشان را دارند و تخصص و خروجی شان، B2C است. با توجه به تجربیات قبلی، در اوج زمان فعالیت USSD، فرورونده سرویس USSD اپراتور اول بودم و سپس در اوج زمان فعالیت اپلیکیشن ها، در شرکت لیدر این حوزه حضور داشتم. آنهایی که در B2C در یک زمینه موفق باشند، نشان داده اند در سایر حوزه ها نیز موفق هستند. آن زمان هم همگی که USSD گرفتند و سپس اپلیکیشن پرداختی و موبایلی راه اندازی کردند. B2C، واقعا تخصصی است. ما ترجیح دادیم و انتخاب کردیم کار را به کاردان بسپاریم، سرویس دهی بانکی مان را انجام دهیم، زمان را ذخیره کنیم، تایم تومارکت را برای خودمان نگاه داریم و عملیات اجرایی کار، سیاست گذاری مربوط به اجرا را به همراه تعهداتی که کاملا توافقی است، در اختیار بخشی بگذاریم که استخر مشتری دارد که دیگران آن را بیشتر از ما قبول دارند. الان مشتری آنقدر که نام های وب را به عنوان اعتبار برای خودش می ستند، در خصوص بانک ایران زمین این طور نیست. موضوع دیگر اینکه ما در مدل همکاری جدید، به هیچ عنوان، به دنبال تعداد متقاضی بدون فعالیت، آمار و ارقام یا مثلا اینکه بگوییم یک میلیون افتتاح حساب داشتیم و الان اول، دوم یا سوم هستیم، نبوده ایم و در این زمینه با های وب، ادبیات مشترک داریم. ما برای اینکه مشتری را جذب کنیم، آفر ویژه را در شان وی نمی دانیم بلکه باید سرویس خوب بدهیم و خودش باید انتخاب کند تا در این زمینه هزینه کند. شاید ۸۰ درصد افرادی که این در حال مطالعه این میزگرد هستند، تجربه نئوبانکی داشته باشند. واقعا چقدر از کارت های آن استفاده می شود؟ در شش ماه گذشته چقدر به آن سرس زده شده است؟ هر چند طراحی ها، خیلی شیک تر، نام و لوگوی آنها بسیار جدیدتر و اپلیکیشن های آنها بسیار کاربر پسندتر از اپلیکیشن های بانکی است، اما خروجی آن چه بوده است؟ آیا خودمان از آن استفاده می کنیم یا خیر؟ همه این ها باعث شد تا ما به صورت B2B2C کار کنیم و کار را در حوزه B2C به کاردان بسپاریم و خودمان بدون دخالت در اجرا، سرویس دهی کنیم.

● **نظر شخصی بنده این است که اگر قرار باشد نئوبانک همان سرویسی که بانک می دهد، با یک دیزاین دیگر و بدون تفاوت با بانک دیگر ارایه کند، فایده ای ندارد. همان طور که شما هم اشاره کردید بنده کارت از دو نئوبانک دیگر دارم که ابتدا برایم جذابیت داشت و از سر کنجکاوی که آیا کار می کند یا خیر، از آن استفاده کردم اما واقعیت این است که وقتی پول ها در یک بانک دیگر است و اصل پول در جای دیگر، به این معناست که بنده با بانک قدیمی خودم، کار می کنم. تعریف من از نئوبانک این است: بانکی که برای یک دسته از مشتریان، در مقیاس بزرگ، سرویس های شخصی سازی شده ارایه کند. این سرویس ها هستند که مشتری را کنار نئوبانک حفظ می کنند نه خدماتی مشابه بانک های بزرگ مانند افتتاح حساب غیر حضوری یا حضوری. این کار، به تنهایی جذابیت ندارد. در نقطه افتتاح حساب، همگی اشباع هستیم و هر کدام ما حداقل سه چهار حساب بانکی داریم و هر جا استخدام می شویم ما را به یک شعبه بانک هدایت می کنند تا حقوق مان را دریافت کنیم. وقتی از آن شرکت، بیرون می آییم، شرکت بعدی، یک بانک دیگر را مدنظر دارد و آن کارت و حساب، بدون استفاده باقی می ماند. اگر اشتباه نکنم، الان های وب ۵۰۰ هزار بوزر دارد. تصور بنده این است که در گام اول، تمرکز روی ارایه سرویس به مشتریان و پاسخ به نیازهای خود گروه های وب است و گام بعدی توسعه بازار و جذب مشتریان خارج از بازار. درست است؟ همچنین اظهارات تان درباره نیاز همه شرکت ها، نه تنها نیاز شما، در بحث واگذاری و انتقال پول به شرکت های زیر مجموعه، اشاره درستی بود. شما چقدر با این تعریف از نئوبانک واقعی، موافق هستید؟**

میری: واقعیت این است که ما هم همین نیازها را می بینیم. اساس این است که از بیرون به این موضوع، نگاه کنیم. وقتی خود بانک آن را شکل دهد، نمی توان به ایجاد سرویس های جدید امیدوار بود چون تمام شاکله بانک در یک برند و ظاهر جدید منتقل شده است. این امر در خصوص هدف تشکیل نئوبانک ها، کارگشا نیست.

● **آقای سید جواد سجادی در گروه سوال کرده اند چطور شما معتقدید بانک در بانک نیستید؟ مفهوم آن را بیشتر تشریح کنید. ریاضتی:** سهام شرکت آوا، ۱۰۰ درصد متعلق به بانک ایران زمین است

تا جایی که یادم هست زمانی که آقای دکتر فاطمی در بانک آینده، حضور داشتند و بنده برای موضوع خاصی خدمت شان رفته بودم، آنجا هم این موضوع را مطرح کردم که اگر ساز و کاری وجود داشته باشد، آماده ایم در قالب بانک آینده یا در مسیر توسن، با هم کار کنیم. این صحبت به این معنا نیست که اگر اتفاقی نیفتد، فقط بانک ها، مقصر هستند بلکه قطعا ساز و کار هر بانک و اراده طرفین بر انجام آن یا سرعت بخشیدن به این فرایندها، بسیار تعیین کننده است. زمانی که اراده بر انجام کار است، طرفین می نشینند و آن را حل می کنند. مثال می زنم؛ در لحظه آخر که همین قرار داد ما، نهایی شده بود، یک بند اختلافی پیش آمد. دو نفر از اعضای هیات مدیره ما به اتفاق یکی از دوستان که مدیر این حوزه بود و یکی از معاونان، بحث می کردند که فلان بند، تعهد خاصی دارد. بنده، گذرادر حال عبور بودم، شنیدم و گفتم خیر این طور نیست و می توان آن را به شیوه دیگری تغییر داد. با هم توافق کنید تا انجام شود. این موضوع، مربوط به چند ساعت یا همان شب قبل از امضاست. همان موقع با دوستان در آوا و مجموعه شان که سلسله مراتب خاص خود را دارند و کل بانک، پشت آن هستند، درباره موضوع به این مهمی، کمتر از یکی دو ساعت، توافق شد. شاید اگر قرار بود این موضوع را در یک بانک بزرگ تر بدون اینکه اراده ای برای حل موضوع باشد، پیش ببریم، باید هفته ها زمان سپری می کردیم. وقتی از طرف خودم، این اراده را در بانک ایران زمین دیدم، بسیار امیدوار تر شدم. وقتی اراده وجود داشته باشد، می توان به موضوعات با دید بهتری نگاه کرد و برای آن، راه حل داشت.

● **حق با شماست. ارتباط مستقیم مدیران عامل شرکت ها با مدیران بانک ها، اعم از هلدینگ یا غیر هلدینگ، کمک کننده است. بانک ها، هلدینگ های فناوری اطلاعات ذیل خودشان ایجاد کنند تا در تصمیم گیری، هم در بخش فنی و هم در بخش کسب و کاری، جایک تر عمل کنند اما واقعا جز این مورد، تا کنون اتفاق ملموسی ندیدم. البته هنوز ابتدای راه هستیم و تا آخر پاییز یک ماه باقی مانده و نمی توان تا آن موقع نتیجه گیری کرد. باید چندین ماه از این مشارکت، سپری شود تا خروجی آن را بررسی کنیم. جناب ریاضتی ادر مجموعه آوا و بانک ایران زمین چه اتفاقی افتاد که مانند بقیه بانک ها، خودتان یک نئوبانک ایجاد نکردید؟**

فکر می کنم وجه تمایز شما هم همین باشد. در عنوان میزگرد هم آورده ایم: «مشارکت راهبردی یک شرکت بانکی و یک شرکت ICT» با این حال، ما بلوبانک و بانکینسو را داریم که ذیل بانک خاورمیانه هستند و به عنوان یک شرکت ۱۰۰ درصدی، در اختیار خود بانک، ایجاد شده است. شما چطور این ریسک را انجام دادید که با یک شرکت خارج از صنعت، وارد مشارکت شدید؟

ریاضتی: قبل از پاسخ به سوال شما آقای مهندس میری، به خاطر اعتماد به بنده و تیم ما و نیز مجموعه ایران زمین سپاسگزاری می کنم. واژه ای که ما در تیتیر خبر رونمایی به کار بردیم، «نئوبانک واقعی» بود که حاشیه هایی را نیز موجب شد و دوستان ما هم در ایونت حضور داشتند و این قضیه را از ما می پرسیدند و خود شما هم سوال کردید. اینکه یک بانک با سهامداری خودش، یک بانک دیگر شود که نئوبانک ایجاد کند یا اصطلاحا بانک در بانک باشد، از نظر ما نئوبانک نیست. البته دوستان بانک سامان، یک سال و نیم است روی این پروژه، زحمت کشیدند. بنده سال گذشته که هنوز در آوا حضور نداشتم، از بانک سامان بازدید و با مدیران شان ملاقات داشتم و برای خودم جای ابهام داشت که چگونه قرار است به بازار ورود کنند اما در نوع خودشان، زحمت کشیدند و با غیرت کار کردند. مدیران بانکینسو هم از دوستان شش هفت ساله ما هستند. اگر گفتیم نئوبانک واقعی، به این معنا نبود که عملکرد دوستان را آن هم در شرایط کرونا و فرار نیروهای متخصص با رقم های یورویی، نادیده بگیریم چون واقعا در این شرایط، کار سخت و تازه، انجام دادند و از این جهت برای ما قابل احترام است. ما با بانک در بانک بودن موافق نبودیم و زمانی که قرار شد بنده این شرکت را تحویل بگیرم، بانک ایران زمین از ابتدا neobank as a services را به عنوان ماوریت اینجانب مطرح کردند و شرکت آوا با سهامداری ۱۰۰ درصدی، ماوریت پیشانی بانک دیجیتال بودن بانک ایران زمین را برعهده داشت.

خدماتی که در آوا وجود دارد، هست یا خیر. این امر، کار را برای ما سخت تر اما روزنه امید ما را نسبت به قبل، بسیار بزرگ تر کرد تا بتوانیم کار موفقی داشته باشیم. این موارد، موجب شد تا با مجموعه آوا، به فکر تشکیل یک نئوبانک جدید بیفتیم.

● **البته دیشب در سخنرانی تان اشاره کردید بانک ایران زمین به واسطه تجربیات و رفت و برگشت های تان نسبت به سایر بانک ها دو سال جلوتر است. این دو سال جلوتر را از کجا وام گرفتید و بر اساس کدام شاخص، مطرح کردید؟ ظاهرا خیلی از بانک ها، از این حرف شما ناراحت شدند.**

میری: اینکه کدام یک از دوستان ناراحت شدند، نمی دانم! هر گولیشن بانک بزرگی مانند بانک ملی، ثابت است و نمی توان گفت در این زمینه، فلان بانک، کوچک تر یا بزرگ تر است اما برای تشکیل یک کیف پول در هزار توی تاییدیه گرفتن از مجموع بانک گرفتار شدیم. تلاش کردیم برای شروع، کار را به پای قرار داد برسانیم؛ شش ماه، نه ماه یا یک سال، اتفاقی نیفتاد. اینکه عرض کردم بانک ایران زمین، دو سال جلوتر است، کل این فرایند مدنظر است؛ یعنی از زمان مذاکره تا زمانی که این سرویس روی سکوی می آید و قرار است به مشتری نهایی برسانیم. تازه شاید دو سال را کم گفته باشم! بالاخره بنده ۲۰ سال است با حوزه های بانکی از اشل کوچک تا بزرگ کار می کنم؛ از هیات مدیره بانک ها گرفته تا شعبه، همه را شناخت دارم. وقتی به بخش فنی وارد می شویم، کار سخت تر می شود. اینکه API آماده باشد و موارد دیگر. وقتی همکاران ما تست می کردند، برای شان جذاب بود که واقعا همه این ها آماده است! بانک، سرویس می دهد و مشکلی ندارد. فرایندها به سرعت جلو می رفت. البته به این معنا نبود که فرایندها در حال گم شدن است بلکه داکومننت ها مرتب و مشخص و کار، حرفه ای بود. به همین دلیل، با توجه به تجربیات بنده در خصوص سایر بانک ها، زمان معنادار بود. چون شما اشاره کردید به بقیه بانک ها بر خورده، جرات نمی کنم عدد دیگری عرض کنم! وقتی بانک ها قرار است به یک نئوبانک، سرویس بدهند، اول باید خودشان دیجیتال شده باشند و بخشی به عنوان بانک دیجیتال وجود داشته باشد تا ادبیات یکسانی با نئوبانک ها پیدا کنند. این امر، مستلزم آن است که اتفاقات یادشده، قبل از آن افتاده باشد. در بسیاری از بانک ها، این کار، نه برای ارایه سرویس به کسب و کارها یا صنایع بیرونی، بلکه بین خود سرویس ها یا سیستم ها و پلتفرم های داخلی بانک یا برای خانواده خودش آماده است. شما نمی توانید به بانک بگویید SLA مرا این گونه بدهید. اصلا پاسخ نمی دهند چه برسد به اینکه بگوید این ها را غیر از API به شکل دیگری نمی توانم در سیستم بپذیرم چون کار را پیچیده می کند. به نظر من این عرض بنده، شاید کمک کند تا سایر بانک ها، سریع تر این کار را انجام دهند چون همه می دانند فرایند تغییر مشتری از پلتفرم های سنتی به جدید خیلی سریع اتفاق می افتد. این طور نیست که بگوییم سال ها زمان داریم تا مهاجرت صورت گیرد. اگر سرویس خوب و باب میل مردم و مشتری نهایی داشته باشیم، این تغییرات به سرعت اتفاق می افتد و مشتریان می توانند سوییچ کنند چون مشتری از نظام بانکی، سهولت و اعتبار می خواهد و اگر این ها برای فرد فراهم شود، چرا زود مهاجرت نکند؟ بنده خوش بین هستم و معتقدم این اتفاق باعث می شود خیلی از بانک ها، سرویس های این چنینی را زودتر برای سایر کسب و کارها ارایه کنند و برنده رقابت، در نهایت مردم هستند. اگر رقابت شکل بگیرد، همه افراد، هم سرویس خوبی را شاهد خواهند بود و هم اینکه این سرویس با قیمت تمام شده پایین تری به دست مشتری نهایی می رسد.

● **دوستان در گروه سوال می کنند آیا شما به بانک های خصوصی دیگر هم مراجعه کردید که می گوید این فاصله، اتفاق افتاده و پاسخ نگرقتید؟ مثلاً بانک آینده؟**

میری: بانک آینده و مجموعه انصار در این حوزه، به خوبی پیش می رفتند. فکر می کنم حدود سه سال پیش، نرم افزار کلید برای بانک آینده شروع شده بود، جلسه داشتیم و موضوع را جلو بردیم، در نهایت، گرفتار مجوزها شدیم و کار پیش نمی رفت. فکر می کنم به خاطر نگاه مدیران سابق بود.

بانکداری سنتی، تصویر ساختمان های آجری، دستگاه های خودپرداز و کاغذبازی را در ذهن تداعی می کند اما استارت آپ های جدید فین تکی که با نام نئوبانک شناخته می شوند، قصد دارند با این پیش فرض ها مبارزه کرده و بخش دیجیتالی را در اولویت قرار دهند؛ این پلتفرم های بانکداری که معمولا به عنوان پلتفرم های صرفا دیجیتالی شناخته می شوند، قرار است تجربه راحت و سریع آنلاین را فراهم کرده، هزینه خدمات را به صفر رسانده یا تا حد زیادی کاهش دهند.

در ایران هم در چند سال اخیر، با توسعه روزافزون خدمات الکترونیکی و اخیرا دیجیتالی، بانک های سنتی به فکر ایجاد شعبه های دیجیتالی افتادند. این شعبه ها مثل نئوبانک ها، خدمات بانکی را به شکل آنلاین ارایه می دهند؛ با این تفاوت که شعب دیجیتالی توسط بانک هایی راه اندازی می شود که دارای شعب فیزیکی هستند اما نئوبانک ها در دنیا، غالبا به عنوان یک استارت آپ اغلب مستقل کار خود را شروع می کنند.

به نظر می رسد نئوبانک های ایرانی به دلیل واضح نبودن قوانین در این حوزه و کاهش دادن ریسک های قانونی، اقدام به ایجاد یک نئوبانک با سهامداری ۱۰۰ درصدی یک بانک کردند تا بعدا گرفتار گولاتوری بانکی نشوند. چند روز پیش نیز بانک ایران زمین به واسطه یکی از شرکت های زیرمجموعه خود، اولین نئوبانک مشارکتی با هلدینگ «های وب» خارج از نظام بانکی راه اندازی کرد که فارغ از سرویس های جدیدی که در قالب این مشارکت ارایه خواهد شد، می تواند مسیر جدیدی را در نظام بانکی کشور آغاز کند.

از این رو، در هفتاد و هشتمین میزگرد آنلاین از سلسله نشست های تخصصی بانکداری و اقتصاد دیجیتال، با موضوع «بررسی مشارکت راهبردی اولین نئوبانک مشترک یک بانک و یک شرکت ICT» که با حضور سیدایمان میری، مدیرعامل و نایب رییس هیات مدیره هلدینگ های وب و امین رضایاضتی، مدیرعامل شرکت آرمان وفاداری آریا (آوای ایران زمین) برگزار شد، مزیت های رقابتی این مشارکت راهبردی و چالش های پیش روی نئوبانک ها در ایران، مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفت. ما حاصل این گفت و گو، پیش روی شماست.

● **به عنوان اولین سوال، هدف شما از مشارکت با شرکت آوای ایران زمین و اینکه قرار است در قالب این مشارکت، نئوبانک یا بانک فردا در آینده نزدیک تاسیس شود، چه بوده است؟ و فکر می کنید چه سرانجامی را به همراه خواهد داشت؟**

میری: آنچه بنده در رویداد شب گذشته در فینپل به دوستان عرض کردم، این است که ما حدود ۲۰ سال است در حوزه ارتباطات و فناوری اطلاعات مشغول فعالیت هستیم. تجربیات و درس آموخته های ۲۰ سال گذشته نشان داد هر وقت به دنبال توسعه بازار هستیم، بخشی که جای آن خالی است و اجازه نمی دهد به سرعتی که تمایل داریم، سرویس ها را توسعه دهیم، پرداخت است. همه می دانند پرداخت، موضوع حساسی برای حکومت ها، دولت ها و به خصوص خود مردم است چون نتیجه تلاش و دسترنج آنها، حساب بانکی شان است و دوست دارند این حساب بانکی، امن باشد. اصفهانی ها هم می گویند پول، مثل جان نیست که بتوان آن را داد! در این حوزه نیز بسیار تلاش کردیم راهی پیدا کنیم که موضوع، حل شود. در نهایت، به عنوان کسی که حاضر است بخشی از ریسک ها را بپذیرد، حدود سه سال پیش به این جمع بندی رسیدیم که اگر در حوزه پرداخت، هیچ ورودی نداشته باشیم، عملا قادر نیستیم به اهدافمان برسیم. آن موقع به دنبال فروش اقساطی گوشی بودیم یا در برخی فرایندها، وقتی حوزه اجرایی را انجام می دادیم، نگرانی بودند که باید برای آنها حساب و کتاب می کردیم. مثلا سالانه ۱۰۰ تا ۲۰۰ میلیارد تومان گردش پول فقط برای شرکت خودمان بود. راهی وجود نداشت و باید این ها را راست و ریس می کردیم. به اتفاق دوستان، آن را تعمیم دادیم و گفتیم این، فقط مشکل های وب نیست بلکه مشکل بسیاری از شرکت ها و کسب و کارهاست. جایی که می توانستیم خرید کنیم و عنصر اطمینان وجود نداشت، به فرد برمی گشت که می توانست خیلی چیزها را راحت تر داشته باشد اما چون این بخش نبود، کارش به سرعت دلخواه انجام نمی شد. ما واقعا برای آن ریسک متصور نبودیم چون طرف، سابقه طولانی در فرورونده سرویس یا کالایش وجود داشت که می توانست درباره آن نظر بدهد و اطمینان ایجاد کند اما به هر حال دنبال ساز و کار مشخص و قانونی می گشت تا اگر فردا برایش مشکلی پیش آمد، به آن رجوع کند و از آن مسیر، کارش را دنبال کند. به همین دلیل، از ابتدا که این بحث، شکل گرفت با چند بانک و مجموعه مذاکره کردیم. حتی برای شروع به سمت PSP رفتیم تا آنجا از کانال پرداخت آن چنانی وارد شویم، اما نشد. با فن آوا و چند شرکت دیگر صحبت کردیم، ولی ورود در قالب سهامداری یا مشارکت بلندمدت، امکان پذیر نبود تا اینکه حدود چهار ماه پیش که این موضوع، برای ما جادی تر شد، از طریق آقای ریاضتی و دوستان شان در آوا، بانک ایران زمین، این فضا باز شد تا با توجه به پتانسیل هایی که در هر دو طرف وجود داشت، بتوانیم موضوع را از طریق تشکیل نئوبانک جلو ببریم. این امر، سر آغاز بسیار خوبی بود. با توجه به صحبت های دوستان در شب گذشته، حتی در مرحله اول، تمام آن سرویس هایی که خود مجموعه آوا یا بانک ایران زمین، فراهم کرده بود، نیاز نداریم و بسیار فراتر از آنچه فکر می کردیم، وجود دارد و هنوز در بیزنس پلن ما، جایی برای آن باز نشده است. در این چهار ماه، دوستان ما تلاش کردند ببینند آیا مدل سرویس هایی که می خواهند ارایه کنند، بر اساس گسترده گی

و یکی از ماموریت‌های آن، پیشانی بانگذاری است. ما در شرکت آوا، پیرو سیاست‌های دست‌نثوری و مأموریتی از سمت بانک هستیم ولی عملکرد، رویکرد، استراتژی و مدل کار کردن ما به هیچ وجه بانکی نیست، چون هلدینگ فناوری با این نیت، تاسیس شده که کار بانک در حوزه توسعه کسب‌وکار به شرکت‌ها سپرده شود و این شرکت‌ها، ملزم به این موضوع نیستند که فقط برای بانک، ارزش آفرینی کنند. اولویت، بانک ایران‌زمین است و این موضوع، باعث افتخار ماست، چون معتقدیم ایران‌زمین، خانه ماست. با این حال، خود بانک ایران‌زمین به ما می‌گوید اگر در حوزه‌ای در بانک ایران‌زمین، سرویس نگر فتیید یا در مورد زمان با مشکل مواجه شدید، ما پذیرفته‌ایم که شما در خارج از حوزه بانک کار کنید. درباره بانک در بانک، موضوع، شفاف است. قبلاً مثالی وجود داشت مبنی بر اینکه در برخی کسب‌وکارها در یک پاساژ، یک صنف، محصول را می‌فروشد بعد صاحب پاساژ، جلوی آن، بساط پهن می‌کند! هر چند شرکتی که به صورت مشترک ایجاد شده، سهامدار حداکثری آن، مربوط به شرکتی است که سهامدار آن بانکی است، اما در مجموع، مواردی به بانک مربوط می‌شود که طبق قوانین بانک مرکزی باشد و غیر از این مورد، تمام کارها به آن شرکت مشترک، وابسته است. بنده در یکی از همین شرکت‌هایی که در سال گذشته حضور پیدا کردم، نفراتی که به عنوان استخدامی و حراستی حضور دارند، وجه بانک میدار دارند. ما چنین چیزی در آوانداریم. بانک ایران‌زمین، برای شرکت، سرمایه‌گذاری کرده و به آن ماموریت داده و حمایت می‌کند. مراسم رونمایی را با حضور مدیرعامل، رییس هیات‌مدیره، قائم‌مقام مدیرعامل (که قائم‌مقام و مدیرعامل هم جزو اعضای هیات‌مدیره هستند) و همه اعضای هیات‌مدیره های‌وب، معاونان و هیات‌مدیره آوا در محل بانک ایران‌زمین برگزار کردیم اما قرار داد توسط آوا منعقد شده است. خود افرادی که در بانک حضور دارند، صاحب‌نظران و تصمیم‌گیران به صورت عملی، این موضوع را اجرا کردند و معتقدند ما یک ماموریت سرویس‌دهی و کسب‌وکار به شرکت دادیم و الان هم از شرکت سهامداری‌مان در حوزه سرویس‌دهی حمایت می‌کنیم اما بعد از این، شرکت آواست که حامی منافع شرکت‌های‌وب در سمت بانک است؛ یعنی خود آقای میری هم از ابتدا این اعتماد را داشتند و معتقد بودند فقط با شرکتی طرف هستیم که الان با آن به توافق رسیدیم. این شرکت، وظیفه دارد سرویس‌های بانکی و مربوط به جای دیگر را بگیرد. بانک در بانک به این معناست. نکته جالب دیگر اینکه معمولاً وقتی اولین نفر به چنین کاری لیبیک می‌گوید، توقعاتی دارد مانند اینکه با رقبای ما کار نکند یا مشتری دیگری نداشته باشید در حالی که مدیرعامل‌های‌وب و هیات‌مدیره‌آن چنین اعتقادی نداشتند و به ما گفتند هر چه می‌توانید کبک را بزرگ‌تر کنید و اینکه ما الان سرویس‌هایی را داریم که شخصی‌سازی باندلینگ خودمان می‌شود و اگر شما تمایل دارید می‌توانید به حوزه تجارت الکترونیك یا اپلیکیشن پرداختی سرویس بدهید. این موضوع برای بازار وضعیت حاضر صنف بهتر است. ما قرار نیست شرکت مشارکتی یا JV و امثال آن را فقط با‌های‌وب داشته باشیم. هدف ما تا آخر سال، با بیش از ۱۰۰ سرویس آماده که طی چندین سال اخیر روی آن زحمت کشیده‌ایم و متعلق به بانک است، بیشتر از یک شرکت است و امیدواریم آن را انجام دهیم.

● **به‌طور مشخص در این حوزه شما پلتفرم نئوبانک را در اختیار دارید و هر کس در خواست بدهد، سرویس را به آنجا رایه می‌دهید. درست است؟**
آیا تصمیم‌تان این است که همیشه مشارکتی کار کنید یا برخی موارد، ممکن است پلتفرم را در اختیار دیگران قرار دهید.

ریاضتی: عرض کردم نسبت به شریک تجاری که قرار است همکاری صورت گیرد، قابل مذاکره است. اینکه صرفاً هر شرکتی بخواهد به صورت JV کار کند، خیر این‌طور نیست. درباره این پروژه هم کاملاً نسبت به انتخاب مشتری و شریک تجاری، و سسواس به خرج می‌دهیم و صرفاً به دنبال این موضوع نیستیم که فلان میزان افتتاح حساب به بانک اضافه شده و بگوییم به هدف رسیده‌ایم. حاضریم، ۱۰۰ هزار مشتری به صورت دیجیتال برای بانک بیاوریم که این تعداد، واقعا مشتری دیجیتال نسل Y و Z باشند اما یک میلیون مشتری که فقط افتتاح حساب کرده باشند، نداشته باشیم. مدل ما کاملاً نتیجه‌گراست و شریک تجاری ما باید این باور را داشته باشد. های‌وب این باور را داشته و با ما هم‌ادیبات بوده‌اند. این شرکت، ۵۰۰هزار مشتری دارد و هدفش این نیست که همه افتتاح حساب کنند تا بگوید نئوبانک ۵۰۰هزارتایی داریم که ارزش آن فلان میزان است. ما درباره شریک شدن با دوستان که منتج به یک همکاری مشترک شود، باید کاملاً هم‌ادیبات باشیم.

● **آقای سجادی گفته‌اند منظورشان این است که اگر در نئوبانک شما افتتاح حساب شود، کد بانک مرکزی جدیدی گرفته نشده است. حساب در بانک ایران‌زمین افتتاح حساب می‌شود و بر اساس کد بانک مرکزی ایران‌زمین کار می‌کنید. بلو‌بانک و بانکینو هم همین شباهت را دارند. البته بنده فکر می‌کنم آنجا که صحبت از نئوبانک واقعی می‌شود، حساب، مدنظر دوستان نیست بلکه جامعه مشتری‌بانی است که های‌وب خارج از بنده بانکی، به کلونی ۵۰۰هزارتایی سرویس می‌دهد و اینکه سرویس‌ها، جدابیت داشته باشد تا مشتریان استفاده کنند و در اپلیکیشنی که در اختیارشان قرار می‌گیرد، خدمات را as a service در یافت کنند.**

ریاضتی: آقای مهندس میری در شرکت‌های‌وب می‌توانند خودشان توضیح دهند که ما حتی درباره نام‌شرکت، ورود نمی‌کنیم. ایشان می‌توانند فردا بانک را با طراحی کارت خودشان با نامبر کارتی که نسبت به سرویس خودشان می‌خواهند، ارایه کنند و برند خودشان را داشته باشند. این کارت، مختص بانک فر داست. الان برخی نئوبانک‌ها که کارت به کارت را انجام

می‌دهند، بانک مقصد را نشان می‌دهد. حتی پیامک، بعضاًز سرشماره بانک مقصدار سال می‌شود. تجارب و درس آموخته‌های ما طوری است که بانک فر‌دا، کاملاً هویت و ارتباط مستقل خود را با مشتری داشته‌باشد. ما در حوزه سرویس‌دهی و مواردی که به قانون‌گذار مربوط می‌شود، حامی هستیم و گارانتی می‌دهیم که در اسرع‌وقت، نسبت به تغییرات، چابک عمل کنیم.

● **فکر می‌کنم با توجه به تجربیاتی که آقایان میری و ریاضتی در حوزه ICT دارند، تقریباً نئوبانک، همان MVNO در حوزه اپر اتوری است، با این تفاوت که در اینجا رگولاتور از مجوز صحبت کرده بود اما مجوزی صادر نکرده و بانک‌ها، خودشان ریسک ماجرا را به دوش می‌کشند. جناب میری! در صحبت‌های دیشب‌تان اشاره کردید کاری که با آوا انجام دادید، خواسته نبود بلکه الزام شد تا نئوبانک را افتتاح کنید. چرا این الزام برای شما از زاویه دید یک هلدینگ فناوری ایجاد شد تا وارد مشارکت و سرمایه‌گذاری در این حوزه شوید؟**

میری: ما وارد مشارکت شدیم به دلیل اینکه سبد محصول ما هم بزرگ شد. در این مدت، به غیر از این حوزه‌، بخش‌های دیگری که بتوانیم سرویس‌هایی را در کنار هم قرار دهیم، در کنار هم شکل می‌گرفت و وجود سیستم بانکی، برای انجام کامل این اکوسیستم، ضرورت پیدا می‌کرد. از طرف دیگر، با آن چابکی و راحتی تعریف سرویس در بانک ایران‌زمین، نمی‌توانستیم از سایرین سرویس بگیریم. به همین دلیل در کنار اینکه بیمه وغیره را پیش می‌بریم، اینکه چطور بیمه تمام‌دیجیتال داشته باشیم بدون اینکه به بانک چسبیده باشد، یک الزام است. مثلاً اگر بخواهیم به مشتری تعهد دهیم که همین لحظه به خسارت وی رسیدگی کردیم و پرداخت آن را همان موقع انجام دهیم، دیگر به دنبال این نیستیم که کدام بانک، این سرویس را به ما خواهد داد و در ساز و کار صدور چک وغیره نمی‌افتیم. در بیمه، خسارت قطعی شده مردم را به خاطر رسوب پول نگه‌می‌دارند. مردم چه گناهی دارند و چه مشکلی را حل کرده‌ایم؟ یک فرد، باید پول را ابتدا به تعمیرکار، بیمارستان وغیره پرداخت کند تا بعداً بیمه پولش را بدهد. در بیمه تکمیلی، این موضوعات بسیار پیش می‌آید و با اینکه باید همان موقع پول، پرداخت شود، بیمه می‌گوید مدارک را بیاورید تا بعداً پرداخت کند. وقتی بحث پرداخت پیش می‌آید، به دیوار بر می‌خوریم! منظورم این نیست که فقط سیستم بانکی اشکال دارد بلکه آن شرکت هم به این بهانه، جلوی پرداخت سریع و به‌موقع مشتری را می‌گیرد. این موضوع، تبدیل به یک فرهنگ شده و همه با استناد به یکدیگر این کار را انجام می‌دهند. اگر این اکوسیستم را به صورت کامل و فول دیجیتال در یک پلتفرم داشته باشیم، این بهانه‌مبنی بر عدم پرداخت سریع قابل قبول نیست، چون از ابتدا وعده داده‌همه این‌ها، یکپارچه است. هدف ما این است که اگر قرار است سرویسی بدهیم، باید متفاوت باشد و اگر مردم بخواهند در فلان نئوبانک حساب باز کنند، ابتدا سود و منفعت آن را مشاهده کنند و اگر این اتفاق نمی‌افتد، روی آن وقت نگذارند. به قول شما، مردم حساب‌های متعددی دارند و همان‌را کنترل کنند و همین کفایت می‌کند چه برسد به اینکه بخواهند به اداره مالیات برای یک حساب جدید، پاسخ بدهند. اگر همه این‌ها کنار هم باشد و برای مشتری سهولت و راحتی ایجاد کند، می‌پذیرد به خاطر این مزایا از این نئوبانک استفاده کند. این‌الزام، به این شکل صورت گرفت. وقتی از سرویس پلتفرم صرفاً تلکامی به حوزه IT مهاجرت می‌کنیم؛ یعنی بخش CT یا IT را از نظر سهم بازار در حساب‌های درآمد هلدینگ و سایر حساب‌های آن، جابه‌جا می‌کنیم، بهتر است اکوسیستم‌را کامل کنیم. در اکوسیستم کامل، مواردی مانند اینکه با چه کسی شریک‌شوم، چطور شریک‌شوم و هدف‌مان از شراکت چیست، مطرح می‌شود. ما شرکت آوا، کنار هم نشستیم و به این نتیجه رسیدیم که این مدل، مناسب است و چون قرار شد آن را کامل انجام دهیم، یک الزام بود نه یک انتخاب.

● **فکر می‌کنید تجربه تلخ نظام بانکی برای حضور در حوزه MVNOها و سرمایه‌گذاری سنگین که منجر به شکست شد، در حوزه نئوبانک‌ها تکرار نخواهد شد؟**
البته الان ایرانسل با بلو‌بانک مشارکت می‌کند هر چند به‌طور رسمی جایی اعلام نشده که وارد سهامداری شدند یا خیر. قرار بود ایرانسل بخشی از سهام بلو‌بانک را خریداری و سرویس، راه‌اندازی کنند که البته سرویسی هم مشاهده نشد. بانکینو هم عملاً آن سرویس‌های خردبانکی را رایه می‌دهد که بانک خاورمیانه چون در حوزه شرکتی کار می‌کرد، آن را رایه نمی‌داد اما سرویس خاص شخصی‌سازی‌شده برای جامعه آماری داده نمی‌شود. شما فکر می‌کنید سرویس‌هایی که برای کلونی مشتریان‌تان مدنظر دارید، آنقدر جذابیت دارد که مشتریان را ننگه‌دارد و آنها در کنار بانک‌های دیگر، اپلیکیشن بانک فر‌دا را روی گوشی نصب کنند؟ البته همان‌طور که آقای ریاضتی اشاره کردند شما به دنبال افتتاح حساب بدون تراکنش نیستید و باید تراکنش داشته باشد تا گردش مالی و جذابیت ایجاد کند. اگر این موارد، محرمانه نیست، بفرمایید با چه جدابیتی قرار است مشتری را جذب و حفظ کنید؟

میری: ما در این مشارکت، دنبال تراکنش بیشتر، منفعت رسیدن و پول‌از جای دیگری تأمین کردن به صورت غیر مستقیم نیستیم بلکه به دنبال این موضوع هستیم که با سرویس‌های باندل شده از مجموعه‌ای از سرویس‌ها در کنار هم‌دیگر و خلق ارزش افزوده جدید، درآمد مناسبی برای خودمان کسب کنیم. این، یک اصل است. برخی می‌گویند تراکنش بزینم، هزینه تراکنش را از بانک‌ها و شاپرک بگیریم که این‌ها خودش، کلی پول است! ما اگر عرضه داشته باشیم و بتوانیم کار خوب و تاثیرگذاری انجام دهیم باید ته‌ک‌ای از خلأ نیازمندی‌های مردم را در کشور پر کنیم. ما معتقدیم باندلینگ یک خلأاست؛ چه ما با قدرت متوسط و کم با دوستان دیگر با

قدرت زیاد، این کار را انجام دهند. بدون شک، هرکس این مشکل را حل کند، مشتری جذب می‌کند. اگر بانک‌ها به دنبال حل مشکل مردم نباشند و در آن تاثیرگذار باشند، در آینده نزدیک، برخی مشتریان خود را از دست خواهند داد. نیاز مردم روی زمین نمی‌ماند و بالاخره یکی آن‌را حل می‌کند. این نیاز هم طوری نیست که اختراع باشد بلکه بسیاری از این نیاز‌ها در دنیا حل می‌شود و بومی‌سازی می‌کنند و کار را پیش می‌برند. مشکل ما این است که هیچ‌کس ریسک را نمی‌پذیرد تا خلأ اطمینان را حل کند و در کنار آن، ابزار مناسب را در اختیار قرار دهد. اگر کسی این کار را انجام دهد، اتفاقاً منفعت خوبی کسب می‌کند و به قول آن مثل معروف قرار نیست کسی محض، رضای خدا موش بگیرد. گربه از این کار‌ها نمی‌کند! حتماً برایش منفعتی دارد. ما هم معتقدیم کسب‌وکار کاملاً می‌تواند سودده باشد مشروط بر اینکه نیازهای اساسی مردم را به‌خصوص در این شرایط اقتصادی حل کنیم. ما فقط به یوزر‌های خودمان نگاه نکرديم و معتقدیم مجموعه اقدامات کشور و شرایط اقتصادی فعلی، همه را به این سمت سوق می‌دهد که از خدمات نوین بانکی درون مجموعه‌ای از خدمات بهره‌مند باشند نه صرفاً خدمات بانکی. مردم هرقوت می‌خواهند تراکنش انجام دهند یا قرض می‌دهند یا پولی را برمی‌گردانند یا جنس می‌خرند. باید ببینیم در اینجا چه ارزش افزوده‌ای می‌توانیم به این موارد اضافه کنیم تا آنها را، هم درگیر این موضوع کنیم و هم به آنها منفعت بدهیم. بنده معتقدم آنچه دوستان در فروش مارکتینگ روی آن فکر کرده‌اند، به‌گونه‌ای است که پاسخگوی این موضوع خواهد بود. درباره MVNOها هم عرض کنم MVNO، یا سیستم بانکی متفاوت است. ما در حوزه اپراتورهای موبایل، دو اپراتور کامل داریم. رایتل در برخی استان‌ها، شبکه ندارد و از قابلیت رومینگ استفاده می‌کند هر چند در MVNO دادن بسیار انعطاف‌پذیرتر بود اما نتیجه بازار مشخص بود. دو اپراتور دیگر، تجربه دنیا را داشتند و نهایتاً هیچ‌گونه رقابتی نمی‌توانست شکل بگیرد. با اینکه انواع مصوبه‌های کمیسیون وجود داشت. ما در آن سیستم با مشکل تعرفه مواجه بودیم و هستیم. در بسیاری از نقاط دنیا، تعرفه باعث موفقیت MVNOها شد. در کشور ما این موضوع، خودش دچار معضل است و نمی‌تواند در آمده‌ایش را کامل اخذ کند تا خرج سرمایه‌گذاری‌هایش را بدهد چه برسد به اینکه از این موضوع، استقبال کند و عده دیگری بازار را به خودشان اختصاص دهند. کار اقتصادی با ضرب و زور حل نمی‌شود. اگر می‌خواهیم رو به جلو حرکت کنیم، باید حتماً مدل اقتصادی درست پیش ببریم و این موضوع، در سیستم بانکی، شدنی است چون همه، بازیگران زیادی دارند و قدرت انتخاب توسط رگولاتوری بسیار قدرتمند است. رگولاتوری در حوزه بانکی، کاملاً حرف خود را پیش می‌برد و با کوچک‌ترین چیزی می‌تواند جلوی بانک را بگیرد و اعمال قانون کند! ما در حوزه، ارتباطات، قدرت به این شکل نیست. اگر پیوست حکم دکتر زارع‌پور، وزیر ارتباطات را ببینید، یکی از سه بند مورد تأکیدشان، جایگاهی است که رگولاتور باید به دست بیاورد تا تضمین دهد مصوبات کمیسیون تنظیم مقررات ارتباطات حتماً به نتیجه برسد. بنده معتقدم همین که ایرانسل و همراه اول، وارد این حوزه شده‌اند و با استفاده از پول مشتریان‌شان، امکانات و مزایای بیشتری برای کسب‌وکار خود فراهم می‌کنند، به این معناست که بازار جا دارد و نمی‌توان گفت سود این بازار، مناسب نیست. به نظر من این اتفاق دیر یا زود می‌افتد. در دنیا هم حوزه فناوری اطلاعات، بسیار مهم‌تر از زیرساخت‌های این‌چنینی است که یک شبکه مخابراتی یا مجوزی به نام بانک داشته باشیم. اگر موفق باشیم، داشتن این دو مورد کفایت نمی‌کند. حتماً فناوری اطلاعات، چابکی و به‌روز بودن آن، ضرورت دارد.

● **فارغ از تعرفه‌گذاری، بدون اینکه MVNOها در آمدی داشته باشند، رگولاتور مخابراتی، هزینه کف در آمدی برای خودش در نظر گرفته بود که عاملی برای شکست MVNOها شد اما چون سرویس راه‌اندازی نکردند و عملاً همان سرویس‌های پایه اپراتورهای بزرگ را ارایه می‌دادند، بزرگ‌ترین عامل عدم موفقیت بود. الان دفاتر پیشخوان دولت، پلیس +۱۰ را ببینید. در گذشته، اگر قرار بود برای پاسپورت اقدام کنید، پوست‌تان کنده می‌شد! الان اگر یک نفر در خصوص سرویسی مانند محضر یا سند یا فروش خودرو که مجبور به مراجعه حضوری هستیم، در تهران ۵۰ هزار تومان، به صورت غیر حضوری کار را انجام دهد، قطعاً حاضریم این هزینه را پرداخت کنیم، مشروط بر اینکه در انجام کار، نوآوری و اعتماد وجود داشته باشد.**

ریاضتی: وقتی شرکتی با یک بانک مذاکره می‌کند، ابتدا به دنبال منابعی است تا برای پروژه‌ها استفاده کند. دوستان می‌گفتند چطور شما در چهار ماه به این قطعی‌ها و امضار رسیدید. وقتی طرف مقابل نزد بانک می‌آید، اصلاً دنبال منابع نیست چون بیزینس سوار کردن در دسر‌های خاص خود را دارد و بین موضوع به هیچ عنوان از سوی های‌وب مطرح نشد. وقتی بنده آن‌را روی پروژه خاصی مطرح کردم، از آن استقبال شد. دوستان معتقدند خود بیزینس، باید کسب‌وکار خود را شکل دهد تا به مواردی که به نقدینگی و اعتبار نیاز داشته باشد، دست پیدا کند.

● **فرض کنید در نئوبانک فردا، قرار است سرویس و محصول جدیدی راه‌اندازی کنید. آیا برای ارایه این محصول از سمت بانک ایران‌زمین مجوز دریافت می‌کنید یا فقط از زیرساخت و سرویس‌هایی که در نئوبانک نیاز دارید، از بانک ایران‌زمین کمک می‌گیرید؟**
آیا بانک در استراتژی‌های شما، دخالت و اعمال‌نظر می‌کند؟

ریاضتی: اصل کار این است که فضل الخطاب، شرکت مشترک است و بانک ایران‌زمین، نه‌فقد دارد و نه آن را مجهول و مبهم گذاشته که بخواهد بعداً ورود کند. اگر افرادی از بانک در هیات‌مدیره شرکت مشترک حضور داشته باشند، کاملاً توافقی است. چنانچه آقای میری قرار بود موارد مربوط

بانکداری الکترونیکی

صفحه ۵ WWW.ICTNEWS.IR

به قانون‌گذاری را خودشان پیش ببرند و زمان خاص خود را داشتند، به این شکل انجام می‌شد. اصل این است که بانک یا شرکتی که سهامدار حداکثری بانک در حوزه سرویس است، در دسر‌ها را برای سهامداری که قصد ورود به بازار دارد، مرتفع کند و این موارد، سمت کسی باشد که در این حوزه، تخصصی کار می‌کند. موارد مربوط به توسعه کسب‌وکار، ورود به بازار، برندینگ و حتی مدیرعامل این شرکت، کاملاً وابسته به تصمیم جمعی شرکت مشترک است، بر پایه اعتماد گذاشته شده و بانک، نظر خودش را تحمیل نخواهد کرد. البته آنجا که نیازمند تبعیت از قوانین بانک مرکزی است، مدنظر کل JV است؛ یعنی هم سهامدار بانکی و هم سهامدار غیربانکی. اگر قرار بود as a service بدهیم و بعد مانند برخی بانک‌ها به شرکت‌ها بگوییم آن‌طور که ما می‌خواهیم بانگذاری‌تان را انجام دهید، اصلاً نیاز به انجام این کار‌ها نبود! بستر نیت بیزینس ما این است که شرکت‌های‌وب به این باور برسد که ما اجازه می‌دهیم کارش را انجام دهد و نقش ما در حوزه IT، سرویس‌های بانکی و قانون‌گذاری، به صورت، هدایتی، کمکی و وظیفه‌ای است و نه به عنوان شرکت آوا. از نفر اول تا هیات‌مدیره و نه به عنوان بانک ایران‌زمین که سرویس‌دهنده بانکی است، به هیچ‌وجه در حوزه تخصصی شرکت‌های‌وب که از اول با آن دست داده‌ایم، ورود و دخالت نخواهیم کرد و فصل الخطاب، JV خواهد بود.

● **پس بانک، نقش مطلع را ایفا می‌کند نه تصمیم‌گیرنده. آن‌طور که بنده مطمئنم، در اینجا هم اعضای هیات‌مدیره بانک، جزء هیات‌مدیره هستند. البته عذر خواهی می‌کنم، هیات‌عامل منظورم است نه هیات‌مدیره.**

ریاضتی: هیات‌مدیره خیر. ببینید اگر بخواهیم درباره بیزینسی جدی‌تر فکر کنیم، به‌خصوص از بدو تشکیل شرکت، دوست داریم تصمیمات راحت‌تر گرفته‌شود و حتی برای تصمیم‌گیری و جرات داشتن به منظور یک امضا، افرادی باشند که واقعا در آن مقیاس قرار داشته باشند؛ هم از شرکت‌های‌وب با حمایت آقای مهندس میری و هم از سمت آوا. این موضوع در مقیاسی خواهد بود که ورود به بازار سریعاً پیش برود. اینکه یکی از اعضای هیات‌عامل یا بانک یا هیات‌مدیره آوا جزء هیات‌مدیره این شرکت مشترک باشند، به فرد مربوط است و وحی منزل و از پیش تعیین‌شده نیست. فقط یک نفر باید در هیات‌مدیره باشد و آن هم مدیرعامل شرکت آواست که ۵۱ درصد سهم را دارد و به این دلیل است که ورود آن با بنده بوده و بافتخار از آن یاد خواهم کرد و در رزومه بنده هم خواهد بود. این موضوع، به این علت است تا اگر افرادی در این جایگاه قرار گرفتند، به این اعتقاد و وظیفه پی برده باشند و از ابتدا بدانند چه کاری را تحویل می‌گیرند. بنابراین غیر از این موضوع، سمت دیگری وحی منزل نیست و کاملاً توافقی است.

● **بنده برای نئوبانک‌ها در کشور نگرانم که اگر در مسیر کسب‌وکاری درستی حرکت نکنند، همان اتفاق MVNOها برای آنها نیز رخ دهد. امیدواریم نئوبانک، صرفاً آهوی خوش‌خط و خال نباشد که راه‌اندازی شود اما خروجی نداشته باشد. ان‌شاء‌الله بانک ایران‌زمین و های‌وب، این مسیر را با دقت بیشتری پیش ببرند. خوشحالم بخش خصوصی این سرمایه‌گذاری را انجام می‌دهد و مانند نهادهای دولتی، پول بیت‌المال را بریز و بباش نمی‌کند و برای ربال به ربال آن زحمت کشیده و حاضر نیست به این راحتی آن را از دست بدهد.**

ریاضتی: اصل و اساس بقای این همکاری مشترک، خروجی مربوط به این شرکت است. این موضوع از سمت های‌وب و بانک به عنوان تعهد مطرح شده است. اینکه دو مجموعه، یک شرکت داشته باشند که فقط بگویند کاری انجام شده، چنین نیتی نبوده و تا سه سال آینده، ماه به ماه، برنامه مشخص و دقیق است. چهار ماه روی آن، کارشناسی و با مشاوران درجه یک از سمت بانک، آوا و های‌وب، مشورت شده و زمانی که این شرکت، خروجی نداشته باشد، وجود نخواهد داشت و این موضوع، توافقی است که طرفین از ابتدا داشته‌اند.

● **آغاز به کار رسمی افتتاح و ارایه سرویس، چه زمانی خواهد بود؟**

ریاضتی: محصول در فضای وایت‌لیست آماده است. یکی از عللی که امضای قرار داد را رسانه‌ای کردیم و به آن معتقدیم و بعداز گذشت دو روز از این کار راضی هستیم، این است که می‌دانستیم محصول مان آماده است. دپرواز هم عده‌ای پرسیدند از کجا آن را دریافت کنیم؟ با توجه به ورود به بازار، بعد از انجام نسخه آزمایشی در فضای وایت‌لیست توسط تیم تست، نهایتاً تا شب یل‌دا آن را در معرض عموم قرار خواهیم داد. اقدامات مربوط به تاسیس شرکت مشترک انجام شده و باید مدیرعامل آن مشخص شود. همه کار‌ها، به صورت هم‌زمان انجام می‌شود و کاملاً زمان‌بندی‌شده است. مثلاً می‌دانیم هفته دیگر، همین موقع کجا باید باشیم. ان‌شاء‌الله تا اواخر آذرماه محصول را خواهیم داشت و طبق پلن تیم قوی های‌وب در لوکیشن جدید، کار را پر قدرت شروع می‌کنیم.

● **آقای میری! در سخنرانی دیروز‌تان از ایجاد اکوسیستمی به نام هوشمند فردا صحبت کردید. در این اکوسیستم گویا قرار است سرویس‌هایی از جنس بانک، بیمه و لندتک قرار بگیرد و بانک فردا هم جزئی از این اکوسیستم خواهد بود. تصور بنده این است شما پلتفرم‌مادر در آنجا ایجاد و سرویس‌ها را روی آن پلتفرم‌مادر سوار می‌کنید، درست است؟**

میری: دقیقاً! برنامه همین‌طور است و قرار است این اکوسیستم‌مادر، تمام سرویس‌ها، اعم از لندتک، بانکی، بیمه و سایر خدماتی که به آن اضافه می‌شود، همه را با هم‌دیگر داشته باشد.

ادامه این میزگرد را در سایت هفته‌نامه عصر ارتباط به نشانی asreertebat.com بخوانید.

فشار بر صنعتگران استخراج رمزارز به کشور آسیب می زند

رئیس هیات مدیره انجمن فناوری زنجیره بلوک با اشاره به لایحه مبارزه با فعالیت های غیر قانونی استخراج کنندگان رمزارز گفت: در حال حاضر شاهد محدودیت و فشار بر صنعتگران بخش خصوصی در این زمینه هستیم، از طرفی با یک پدیده نوظهور مواجهیم که با استقبال عمومی مواجه شده است. قبول داریم کشور مشکل برق و انرژی دارد، اما اگر با این پدیده به درستی برخورد نشود باعث زیرزمینی و خطرناک شدن آن می شود و به کشور آسیب می زند.

امید علوی در گفت و گو با ایسنا اظهار کرد: یک پیش نویس لایحه پیشنهادی مجلس و دیگری پیش نویس مصوبه برخورد با ماینینگ غیر قانونی است که به هیات دولت می رود. هر دو سند را وزارت نیرو آماده کرده و پیشنهاد داده است. وقتی که فقط یک وزارتخانه به صورت یک طرفه به موضوع ورود می کند، باعث می شود همه چیز یک جانبه دیده شود. متاسفانه وزارت نیرو در طراحی پیشنهادی خود هیچ هم فکری و صحبتی با بخش خصوصی و دیگر وزارتخانه ها نداشته و اما نهاد ریاست جمهوری این نظر را از ما خواسته و به همین دلیل تلاش می کنیم نظرات بخش خصوصی را به این افراد برسانیم.

او با بیان اینکه این پیش نویس تامین برق را به نیروگاه های تجدیدپذیر منظور کرده است، اما یک تخلف هم در قسمت طرح های صرفه جویی وجود دارد، گفت: در ماده ۱۲ قانون مجلس آمده هر که در مصرف انرژی صرفه جویی کند، می تواند به میزان معادل آن در بورس انرژی، انرژی تهاتر کند. مثلاً در گاز صرفه جویی می کنید و اندازه همان گازی که صرفه جویی کرده، به شما می تواند در بورس انرژی برق بخرد، اما این مساله در این پیش نویس خلاف قانون موجود دیده شده که مخالف قانون مجلس است.

رئیس هیات مدیره انجمن فناوری زنجیره بلوک ادامه داد: هیچ وقت مصوبه هیات دولت نمی تواند با قانون مجلس مخالفت کند، به همین دلیل هم طرح های صرفه جویی عملیاتی نشده است. این یک بخش کوچک از طرح وزارت نیرو است. طرح وزارت نیرو و اجرایی شدن آن در بورس انرژی غیر ممکن است. بورس این مساله را می داند اما متاسفانه باز هم در مصوبه هیات دولت مانور می دهند. تمام این پیش نویس از باز مانده های دولت دوازدهم است که هنوز هم بر سر کار هستند و این افکار را به دولت جدید تزریق می کنند.

علوی با بیان اینکه در حال حاضر شاهد محدودیت و فشار بر صنعتگران بخش خصوصی در این زمینه هستیم، افزود: از طرفی با یک پدیده نوظهور مواجهیم که با استقبال عمومی مواجه شده است. قبول داریم کشور مشکل برق و انرژی دارد، اما اگر با این پدیده به درستی برخورد نشود باعث زیرزمینی و خطرناک شدن می شود و به کشور آسیب می زند. با تصویب این پیش نویس به عنوان لایحه، بستر شفاف و سالم سخت تر می شود و با این وضعیت نمی توان فعالیت سالم کنید.

او ادامه داد: در این پیش نویس، قیمت برق ششبار در نظر گرفته شده و به طور مرتب جرایمی را در نظر دارد و هیچ تشویقی دیده نشده است. در حالی که اگر تشبیه وجود دارد، در کنار آن تشویق هم باید باشد. کسی که می خواهد فعالیت سالم کند و در جای مشخص کار کند، باید یک قیمت مشخص بگیرد اما اگر کسی تخلف کرد، باید برایش جریمه لحاظ کنند. در صنعتی هستیم که سود و ریسک زیادی دارد و مردم به این سمت هجوم می آورند، اما اگر بستر سالم نباشد مردم زیرزمینی فعالیت می کنند.

رئیس هیات مدیره انجمن فناوری زنجیره بلوک در پاسخ به اینکه آیا استخراج رمزارز، مشکل کم برقی را تشدید نمی کند، گفت: استخراج زیرزمینی به شبکه برق فشار می آورد. اکنون قیمت گاز آنقدر بالا رفته که ماینرها نمی توانند استخراج کنند. اگر اقتصاد شما را به سمت تولید برق بکشاند، برق تولید می کنید. اگر قیمت گاز معقول باشد، به سمت تولید برق با گاز می روید. اگر شرکت توانیر و وزارت نیرو توانایی تامین برق را ندارد، باید این شرکت ها را به خودتأمینی سوق بدهند تا خودشان نیروگاه بزنند. در حالی که اکنون قیمت های شرکت گاز و نفت طوری زیاد شده که شرکت های خصوصی هم باز باید از شرکت نیرو برق بخرند. علوی خاطر نشان کرد: پیشنهاد ما این است که در هم فکری با بخش خصوصی، اشتباه سال ۱۳۹۸ تکرار نشود. دو سال است که مصوبه ۱۳ مرداد ۹۸ را اجرا می کنند که نتیجه آن شده ۲۰۰ مگاوات ماینینگ قانونی و حدوداً ۷۰۰ مگاوات ماینینگ غیر قانونی. البته وزارت نیرو می گوید ۴ هزار مگاوات ماینینگ غیر قانونی. این موضوع نشان می دهد که وزارت نیرو اشتباه کرده و مصوبه هیات دولت باعث زیرزمینی تر شدن فعالیت های استخراج شده است.

نیمه تاریک بزرگ ترین فروشگاه اینترنتی دنیا

آمازون فروشنده است یا جاسوس!

در زمینه فعالیت آمازون در قاره سبز کلید زد. ماموران تحقیق در جریان بازرسی خود، متوجه بندهایی در متن قراردادها توزیع کتاب الکترونیکی میان آمازون و ناشران شدند که به طور بالقوه، قوانین ضد انحصار اتحادیه اروپا را با دشوار کردن رقابت سایر پلتفرم های عرضه کتاب های دیجیتال، نقض می کرد. این تحقیقات تا سال ۲۰۱۷ به طول انجامید و سرانجام در ماه می سال یاد شده آمازون ملزم به عدم استفاده از بندهای یاد شده در متن قرارداد شد.

حدود دو سال بعد در ماه جولای سال ۲۰۱۹ و نوامبر ۲۰۲۰ نیز، کمیسیون اروپا دو پرونده را در مورد استفاده آمازون از اطلاعات و داده های جمع آوری شده

فروشندهگان و کاربران در راستای رقابت ناعادلانه با رقبا و بهره برداری از آنها به نفع خود، باز کرد. این بخش از پرونده آمازون جنبه انحصار گرا و ضد رقابت دارد. این تحقیقات بخش دیگری نیز در بر داشت که بیشتر معطوف بر موضوعات حریم شخصی بود. در جولای سال ۲۰۲۱ کمیسیون ملی حفاظت از داده لوکزامبورگ، آمازون را به دلیل نقض مقررات حریم خصوصی اتحادیه اروپا و سوء استفاده از داده های شخصی کاربران خود به پرداخت ۸۸۶ میلیون دلار محکوم کرد.

● **آمازون در گیر پرونده قاچاق ماری جوانا**
پلیس هند طی روزهای گذشته تحت قانون مواد مخدر، مدیران ارشد واحد محلی آمازون در این کشور را به قاچاق ماری جوانا متهم کرد.

هفته قبل پلیس در ایالت مادیا پرادش دو مرد را همراه ۲۰ کیلوگرم ماری جوانا دستگیر کرد و متوجه شد آنها از وبسایت آمازون هند برای سفارش و قاچاق این ماده مخدر در پوشش برگ های استوتیا (شیرین کننده طبیعی) به ایالت های دیگر هند استفاده می کنند.

پلیس ایالتی هند در بیانیه ای اعلام کرد تحت قانون مواد مخدر و روان گردان کشور، مدیران اجرایی آمازون در هند به دلیل تفاوت میان پاسخ های شان به سوالات پلیس و حقایق کشف شده هنگام جست و جو، به عنوان متهم معرفی شده اند.

● **لایه با دولت آمریکا در راستای قانونی سازی فروش مواد مخدر**

وبسایت CNBC، حدود دو ماه پیش، در تاریخ ۲۱ سپتامبر، طی گزارشی مدعی شد که مدیران شرکت آمازون در حال رایزنی و لابی با دولت فدرال آمریکا در راستای قانونی سازی فروش و استفاده از ماری جوانا هستند. وبگاه رسمی آمازون یک روز پیش از این در

آمازون و پرورش رسیده است، می تواند مبدایی برای شروع فعالیت های منطبق بر جایگاه علمی و عملی باشد و قاعدتاً در این حوزه تاکنون جای آن بسیار خالی بود، کاری که انجام گرفت حداقل این است که خود حوزه راهنمایی و مشاوره صاحب نقشه راه شد و این موضوع می تواند به پیشبرد برنامه های مشاوره کمک کند. مدیر کل امور تربیتی و مشاوره آموزش و پرورش تصریح کرد: بعد از ابلاغ رسمی سند، این کار می تواند انسجامی در حوزه مشاوره و راهنمایی پیش آورد و در این مدت فعالیت های راهنمایی و مشاوره در حال انجام است و این سند می تواند بستری ایجاد کند که مبدا اتفاقات خاص و مثبت در آموزش و پرورش باشد. شکوهی با اشاره به اینکه در تامین نیرو با مشکل مواجه هستیم و سند یاد شده می تواند شاخص ها را تغییر دهد و بر اساس شاخص های جدید نیاز به مشاور داریم، گفت: البته در پنج سال اخیر نزدیک به ۴ هزار مشاور مجوز استخدام کردیم. با وجود شرایط توصیف شده روند توجه به تامین مشاور مدرسه و پیشرفت نظام جامع مشاوره همچنان در کساکش بورو کراسی های اداری و کمین آسیب های اجتماعی در انتظار نوجوانان و دانش آموزان برقرار است.

نوجوانان و دانش آموزان، حساس بودن این دوران از حیث ورود به جامعه و انتخاب مسیر درست تحصیلی موضوعی قابل تامل است که اگر دانش آموز با نوجوان حتی از گزند آسیب های اجتماعی دور بماند، مسیر ناهموار استعدادیابی می تواند بر آینده درخشان او تاثیر منفی داشته باشد. معضلاتی که بخشی از راهکارهای آن به آموزش و پرورش و به بیان کلی تر نظام تعلیم و تربیت برمی گردد، راهکارهایی نه چندان پیچیده که سال هاست خلأ آن در آموزش و پرورش مشاهده می شود. استقرار نظام جامع مشاوره، طوری که دست کم ۵-۶ سالگی می شود

زمنه های ورود و اجرای آن در نظام تعلیم و تربیت مطرح شده اما همچنان به جای میدان عمل، روی کاغذ جاخوش کرده است. مسعود شکوهی مدیر کل امور تربیتی مشاوره و مراقبت در برابر آسیب های اجتماعی وزارت آموزش و پرورش در خصوص استقرار نظام جامع مشاوره در

کارنامه بزرگ ترین فروشگاه اینترنتی جهان، نشان می دهد که این شرکت، در طول سال های فعالیت، طیف گسترده ای از اقدامات غیر قانونی و غیر اخلاقی را در راستای توسعه کسب و کار خود، مرتکب شده است.

به گزارش مهر؛ شرکت آمازون در میان پنج شرکت بزرگ فناوری جهان، تمرکز خود را بر خرده فروشی کالا در بستر اینترنت معطوف کرده است. آمازون ۷۰ درصد از درآمد خود را از این راه به دست می آورد. این در حالی است که میزبانی خدمات وب آمازون و رایانش ابری نیز از جمله فعالیت های اقتصادی این شرکت محسوب می شوند و ۹ درصد از سهم درآمد این شرکت را به خود اختصاص داده است. نقطه آغاز انحصار در بدو تاسیس نخستین اقدام ضد رقابتی شرکت آمازون در حوزه تجارت دیجیتال را می توان استفاده از حق ثبت اختراع برای ایجاد انحصار در حوزه فروشگاه های اینترنتی در سال ۱۹۹۹، دانست. به زعم بسیاری از کارشناسان، این اقدام بدوی جف بزوس در راستای تلاش شرکت آمازون برای محدود ساختن توسعه تجارت الکترونیکی صورت گرفته است.

● **صنعت چاپ و نشر؛ نخستین قربانی آمازون**
نمایندگان بخش انتشارات شرکت آمازون در مارس سال ۲۰۰۸، طی تماس با شرکت های انتشاراتی که محصولات خود را روی آمازون قرار داده بودند به آنها اعلام کردند که سایت آمازون از تاریخ یاد شده فقط کتاب هایی را برای فروش قرار می دهد که امتیاز چاپ محدودشان در اختیار شرکت آمازون قرار گرفته باشند. شرکت آمازون با این اقدام موفق شد انحصار بخش عمده ای از صنعت چاپ و نشر ایالات متحده را در اختیار گیرد. علاوه بر این، شرکت آمازون انگلیس در سال ۲۰۰۸، با استفاده از قدرت تجاری خود، اقدام به ممانعت از فروش مستقیم کتاب با تخفیف ویژه توسط ناشران در وبسایت های خودشان کرد. استدلال مدیران آمازون در آن مقطع این بود که به منظور تامین منافع حاصل از خرده فروشی، قیمت گذاری کتاب ها و پرداخت پول فروش محصولات ناشران در وبسایت آمازون، باید بر مبنای قیمت های حراجی منتشر شده در وبگاه موسسات چاپی محاسبه شود. نتیجه این اقدام در عمل به تحریم برخی موسسات شاخص انتشاراتی بریتانیا از سوی شرکت آمازون ختم شد.

● **آمازون و فرار گسترده مالیاتی**
موسسه «Fair Tax Mark»، از سازمان های غیر انتفاعی فعال در زمینه امور مالیاتی، طی تحقیقات گسترده به بررسی عملکرد مالیاتی آمازون در چین، آلمان، لهستان، کره جنوبی، فرانسه، ژاپن، ایرلند، سنگاپور، لوکزامبورگ، ایتالیا، اسپانیا، بریتانیا، ایالات متحده آمریکا و پرتغال، پرداخت. این موسسه سرانجام طی گزارشی در سال ۲۰۱۹، اعلام کرد که آمازون در خلال سال های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۸، بزرگترین شرکت متخلف در زمینه فرار مالیاتی بوده است.

● **نقض قوانین ضد انحصار و حریم خصوصی در اروپا**
کمیسیون اروپا در ماه ژوئن سال ۲۰۱۵، تحقیقاتی را

اتحادیه فناوران، سازمان نصر و چالشی به نام شاخص سهولت کسب و کار

در حاشیه اختلاف اتحادیه فناوران تهران و سازمان نصر تهران، شاهد دو اظهار نظر از رییس نصر تهران و مشاور حقوقی اش به نقل از راه پرداخت به این مضمون بودیم:

جلالی فراهمی با ادای احترام به همه شخصیت‌های صنفی و حرفه‌ای تاکید کرد: «اما هر عقل سلیمی می‌پذیرد که سلامت‌دهی و نظم‌بخشی یک معیاره با مشترکین محدود واقع در یک محله با شرکت معظمی که هیچ ارتباط فیزیکی بیرونی ندارد، اما ده‌ها میلیون نفر کاربر را خدمات‌رسانی می‌کند تفاوت‌های بنیادینی دارد. این مساله سال‌هاست که در نظام‌های حکمرانی دیگر نهادینه شده و به این ابرکسب‌وکارها جایگاه ویژه‌ای در امور تنظیمی و نظارتی داده‌اند و حتی امر مهم استاندارد‌گزینی و اعتبارسنجی شاخص‌های فنی و حرفه‌ای را به ایشان می‌سپارند. حال آیا چنین شخصیتی می‌تواند ذیل یک اتحادیه تعریف و تحدید شود؟ آیا چنین کاری یک تهدید آشکار علیه کشور نیست؟»

حسین اسلامی رییس نصر تهران، در ادامه حیطه فعالیت اتحادیه را مشخص کرد و با غیر قانونی دانستن خروج اتحادیه از حیطه خودش گفت: «ما معتقدیم مبتنی بر قانون، اتحادیه جز در مورد فروشگاه‌ها حق ورود به مسایل سایر کسب‌وکارها و شرکت‌ها را ندارد و این ورود نایجا رفتاری مغایر با قانون است؛ زیرا صنف فاوا ذیل قانون خاصی قرار می‌گیرد و این حق طی یک تبصره به این صنف داده شده که قوانین و صنف خودش را داشته باشد و اجباری در عضویت در اتحادیه در رابطه با این صنف لحاظ نشده است. بر همین اساس، بسیاری از کارشناسان ارشد حقوقی معتقدند اساساً تشکیل اتحادیه، غیر قانونی و محل اشکال است. همچنین برخی دیگر معتقدند اتحادیه غیر قانونی نیست و تنها از حوزه خودش خروج کرده و به جای تمرکز بر فروشگاه‌ها به سراغ حوزه فعالیت کسب‌وکارها و شرکت‌های مختلف رفته که این‌ها در اصل مجوز فعالیت خود را از بانک مرکزی یا وزارتخانه فاوا یا سایر مراجع قانونی اخذ کرده‌اند.»

او همچنین به امکان فعالیت مکمل اتحادیه با سازمان نصر اشاره کرد و گفت: «اگر فعالیت اتحادیه‌ها مبتنی بر قانون باشد، می‌توانند مکمل نصر باشند و مانع از طراحی اولیه سازمان این مساله را به رسمیت شناخته‌ایم. اما اگر اتحادیه بخواهد از حدود مشخص شده خودش خارج شود، بهتر می‌دانیم که یک بار برای همیشه این مشکل و تعارض پیش آمده را حل کنیم؛ زیرا تشکیل موازی نمی‌تواند دردی از اعضای صنف دوا کند؛ بلکه به ایشان آسیب می‌زند؛ بنابراین باید در پی ایجاد یک تشکل فرآگیر باشیم و البته مجلس می‌تواند با تصویب قانون جدید در این باره تصمیم‌گیری نهایی کند.»

پیش‌تر و در طی یادداشت‌های گوناگونی، اشاره شده بود

تلاش بر حذف ساختار آن، نه تنها امکان‌پذیر نیست بلکه تلاشی در جهت تسهولت کردن دامنه اختلافات است. تا قبل از ظهور سازمان نظام صنفی، فرایندهای این حوزه همچنان جاری بوده است و در شرایط کنونی هم بافت و خیزه‌هایی در جریان است، در اساس سازمانی که اتفاقاً بایستی کارکرد موجودیت خودش را اثبات کند، سازمان نصر است، زیرا همان طوری که گفته شد بر اساس دایره سیاست‌گذاری تسهیل‌گری، ایجاد سازمان‌های موازی نه تنها به تداخل کاری‌ها دامن می‌زند بلکه در فرایندی مهم‌تر، محل شاخص تسهیل‌گری فضای کسب و کار است. از این جهت به جای تلاش‌های بی‌حاصل در جهت تضعیف اتحادیه‌های فناوران در نهاد سیاست‌گذاران کلان که به صورت سیستمی باعث تضعیف تمام فعالان می‌شود بایستی در مسیری حرکت کرد تا از تداخل کاری‌ها، ناهماهنگی‌ها، سردرگمی‌ها و مجوز تراشی‌های بی‌مورد، اجتناب کرد تا در نهایت هم فضای کسب و کار حوزه بهتر شود و هم در راستای بهبود شاخص محیط کسب و کار باشد.

از نظر نگارنده، بنا به دلیلی که گفته شد برای فعالیت در حوزه، مجوز اتحادیه فناوران بایستی مرجع باشد و فعالان مجبور نباشند فرایند دیگری را برای اخذ مجوز طی کنند، قطعاً سازمان‌های موازی دیگری مثل نصر هم بایستی بتوانند بدون الزام قانونی اخذ مجوز اعضای تحت پوشش اتحادیه فناوران را مثل سایر اعضای خود، تشویق به عضویت در سازمان‌هایشان کنند و منع قانونی در این خصوص نبایستی از طرف اتحادیه فناوران برای اعضا یا نصر ایجاد شود. اینکه تصور کنیم با ترسیم محدوده خاصی تمامی مشکلاتی که از همان ابتدای شکل‌گیری نصر ایجاد و عمیق‌تر شده است، اصلاح خواهد شد و با تعیین محدوده در داخل فعالان مختلف صنفی که منافع آنها به هم تنیده شده است، می‌شود مشکل ساختاری این دو نهاد حوزه را حل و فصل کرد، به نظر ساده‌انگارانه است، در این صورت قطعاً دامنه اختلاف‌ها از عضویت‌گیری به تداخل کاری‌ها، تصمیمات، سیاست‌گذاری‌های درونی تشکل‌ها تسری پیدا کرده و دامنه آسیب‌های اشاره شده را شدت خواهد بخشید.

شاخص Doing Business یا سهولت کسب و کار چیست؟
شاخص سهولت کسب و کار یک شاخص جهانی است و کشورهای مختلف را از نظر سهولت راه‌اندازی کسب و کار بررسی و دست‌بندی می‌کند. از نظر امکاناتی که به کسب و کار داده‌ای می‌شود مثلاً: لحاظ میزان مالیات، اجاره مکان، حمایت‌ها، مجوزها و غیره تمام کشورها را دسته‌بندی می‌کند و به هر یک رتبه‌ای می‌دهد و در نهایت میانگین رتبه‌ها، رتبه اصلی آن کشور در این شاخص می‌شود.

سطحی بسیار نازل دارد، لزوم توجه به این مقوله بسیار مهم و بااهمیت تلقی می‌شود. البته قطعاً ایجاد سازمان‌ها یا نهادها صنفی توسط فعالان به عناوین مختلف جای ایرادی ندارد به شرطی که الزامی برای اخذ مجوز برای فعالان منتهی نشود.

برای همین در سطح کلان بایستی این مقوله مهم مد نظر قرار گرفته شود و به صورت سیستماتیک از ایجاد سازمان‌های موازی در تمامی سطوح قانون‌گذاری جلوگیری شود تا شاهد رویش سازمان‌ها و ارگان‌های موازی با شرح آسیب‌هایی که گفتیم نباشیم.

حال اگر برگردیم به صحبت‌های مشاور حقوقی نصر تهران، به نظر می‌رسد ایشان یک نکته مهم را فراموش کرده‌اند: منافع شرکت‌های بزرگ، کوچک و فروشگاه‌های خرد در هر سطحی به هم تنیده شده است و قطعاً فرایند فعالیت این‌ها لازم و ملزوم همدیگر است و بدون ارتباط موثر همه این‌ها در بدنه تشکل واحدی نه تنها منافع جمعی صنف حاصل نخواهد شد بلکه در غیر این صورت، پتانسیل‌ها پراکنده و به شرحی که گفته شد، در نهایت این ناهماهنگی‌ها باعث زیان همه فعالان خواهد شد. آیا این نوع نگاه، خود آتش اختلافات را شعله‌ورتر نمی‌کند؟ اظهار نظر رییس نصر تهران که از جانب بسیاری از کارشناسان ارشد حقوقی مبنی بر محل اشکال بودن تشکیل اتحادیه هم که در بالا ذکر شد نشان‌دهنده این است که همه آن دغدغه‌هایی که ما در طی نوشته‌های گوناگون در خصوص ناهماهنگی، تداخل کاری و غیره گفتیم نه تنها درست بوده است بلکه به حدی وسیع است که به تشکیک ساختارهای قانونی تشکیل اتحادیه فناوران هم رسیده است!

قطعاً ساختار اتحادیه‌ها به جهت پیروی از قانون نظام صنفی و به دلیل گستردگی اعضای که در سرتاسر کشور دارند و قدرت اجرایی بیشتری که در اتحادیه‌های فناوران سراسر کشور وجود دارد، مستحکم‌تر است و

کارشناسان پیش‌بینی کردند

فعالیت شبکه‌های اجتماعی در یک سال آینده

وبگاه «سرج اینجین ژورنال»، اخیراً طسی مقاله‌ای کوتاه به بررسی پیش‌بینی‌های مطرح شده از سوی متخصصان حوزه فضای مجازی در مورد آینده شبکه‌های اجتماعی طی یک سال آینده، پرداخته است.

به گزارش مهر؛ کارشناسان فضای مجازی در این نوشتار کوتاه، پیش‌بینی‌های خود را در خصوص آینده رسانه‌های اجتماعی در طول سال میلادی ۲۰۲۲، به اشتراک می‌گذارند. سال گذشته فرصت مناسبی برای بازار پایان رسانه‌های اجتماعی بود تا برای تعیین استراتژی‌های کلان رسانه‌های اجتماعی و چگونگی تخصیص بودجه در سال ۲۰۲۲ را برنامه‌ریزی کنند. برنامه اسنپ‌چت در همین حین که یکی از بازیگران اصلی بین شبکه‌های اجتماعی است با افزایش ۵۷ درصدی، درآمد خود را در طول سه ماه برای اولین بار به یک میلیارد دلار رساند و همچنین تعداد کاربران فعال روزانه‌اش را تا ۳۰۰ میلیون افزایش داد که این یک موفقیت چشمگیر بود. به روز رسانی IOS همچنین حرکتی سودآور برای اپل در سال گذشته بود. توئیتر «Fleets» (توییت‌هایی که بعد از ۲۴ ساعت حذف می‌شوند و قابلیت ریتوییت شدن یا لایک شدن را ندارند) را حذف کرد، مجموعه‌ای از ویژگی‌های ویژه را افزود و گزینه جدیدی تحت عنوان «Super Follow» (یک نوع اشتراک پولی است که افراد معروف و سلبریتی‌ها در توئیتر آن را می‌فروشند و یک سری از توییت‌هایشان فقط برای حساب‌های کاربری ویژه منتشر می‌شود) را در هر روز رسانی جدیدش به پلتفرم خود اضافه کرد.

پیش‌بینی‌ها از آینده شبکه‌های اجتماعی

در سال ۲۰۲۲ نگاه و تمرکز بازار پایان فعال در رسانه‌های اجتماعی به یوتیوب به عنوان یک رسانه اجتماعی تغییر می‌کند و اقبال بیشتری نسبت به آن شکل می‌گیرد. از آنجا که فیس‌بوک ایراداتی از جمله میزان پایین دیده شدن پست‌های کاربران به صورت ارگانیک دارد و نرخ تعامل کاربران با آن چیزی حدود ۰.۲۵ درصد است احتمالاً آنها به دنبال پلتفرم‌های جایگزین خواهند بود. به نظر می‌رسد یکی از این جایگزین‌ها تیک‌تاک است که به تازگی به چیزی حدود یک میلیارد کاربر فعال در سراسر جهان رسیده، در حالی که اینستاگرام، طبق آمار، بعد از چندین سال به کاربران میلیاردی فعال رسید. پلتفرم دیگری که احتمالاً جایگزین فیس‌بوک خواهد شد یوتیوب است. کاربران دوباره یوتیوب را به عنوان پلتفرم اصلی اشتراک‌گذاری ویدیو کشف خواهند کرد. این در حالی است که اینستاگرام از سال ۲۰۱۴ تلاش کرده علاوه بر هویت قبلی خود که پلتفرم اشتراک‌گذاری عکس است، به عنوان یک پلتفرم اشتراک‌گذاری ویدیو نیز معرفی شود.

دسترسی به هوش مصنوعی آسان‌تر می‌شود

در سال ۲۰۲۲ احتمالاً شاهد توسعه هوش مصنوعی و دسترسی آسان‌تر به آن باشیم، داده‌های با کیفیت‌تر و افزایش هزینه‌های تبلیغات دیجیتال و کاهش کوکی‌ها، با پدیده‌های دیگر ۲۰۲۲ خواهند بود. بسیاری از برندهای معتبر بودجه‌های تبلیغاتی و تولید محتوای خود را در چندین پلتفرم پخش خواهند کرد و از رسانه‌های کوچک‌تر و تاثیرگذارتر برای فعالیت استفاده می‌کنند. بازار پایان برندها به شخصیت‌ها، سبک‌های تصمیم‌گیری، ترجیحات تبلیغاتی، اهداف و سایر اطلاعات روان‌شناختی کاربران توجه بیشتری می‌کنند. با توجه به اینکه فناوری هوش مصنوعی به صورت فزاینده‌ای در حال دقیق‌تر شدن است، به‌طوری که ممکن است به الگوهای از رفتار کاربران دسترسی پیدا کند که حتی باتجربه‌ترین متخصصان بررسی رفتار کاربران نیز آنها را از قلم می‌ندازند و از طرف دیگر پلتفرمی که موفق شود رفتار واقعی کاربران را بهتر بشناسد، به ثمرات بهتری دست می‌یابد. در بسیاری از این موارد یافتن ذائقه کاربران به عهده هوش مصنوعی گذاشته خواهد شد.

در سال پیش رو با چهار گرایش از طرف پلتفرم‌های اجتماعی مواجه خواهیم بود:

- اولین مساله افزایش اهرم‌های فشار به پلتفرم‌ها برای مدیریت و کنترل محتواها است.
- خدمات اجتماعی پولی، در طول کاربری افراد، کاربرد جامع‌تری می‌یابد.
- پلتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی برای مسوولیت‌پذیرتر بودن در خصوص نحوه استفاده از قابلیت‌های خود تحت فشار قرار می‌گیرند.
- تغییر بیشتر پلتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی به سمت ویژگی‌های واقعیت‌افزوده و متاورس است. هر چند ممکن است حرکت و اظهارات شرکت متا (فیس‌بوک) در این مورد به‌طور کامل و شفاف بیان نشده باشد اما این روند از قبل آغاز شده و تا سال ۲۰۲۲ به‌طور حتم با شتاب بیشتری در بهره‌برداری از متاورس روبه‌رو خواهیم شد.
- با نگاهی گذرا به روند و مسیر رسانه‌های اجتماعی شاخص جهان در طول سال‌های اخیر، می‌توان به روند افزایش تنش میان این ابرشرکت‌های فناوری با بسیاری از دولت‌های جهان پی برد. بی‌شک تداوم این روند، می‌تواند ادامه فعالیت این غول‌های فناوری را با چالش‌هایی مواجه کند و سبب تغییر شرایط دامنه زیست آنها در اکوسیستم فناوری شود. از سوی دیگر، ظهور رقبای جدید چینی نیز مساله دیگری است که بی‌شک بر آینده رسانه‌های اجتماعی اثرگذار خواهد بود. همه این مشکلات و مسایل، سبب شده است که سال ۲۰۲۲، سالی سرنوشت‌ساز برای پلتفرم‌های اجتماعی محسوب شود.

عدم اشتراک‌گذاری داده‌ها از موانع تحقق دولت الکترونیکی است

نظرات نو و جالب توجهی در این حوزه داشته‌اند. یکی از موانع اساسی در هوشمندسازی و دولت الکترونیکی بحث حکمرانی داده و خساست در اشتراک‌گذاری داده‌هاست و برخی از دستگاه‌ها و سازمان‌ها در این خصوص کاستی‌هایی در کشور دارند.

او در خصوص نظر رهبر انقلاب در خصوص پیوند صنعت و علم گفت: بحثی که مقام معظم رهبری در این باره مطرح کردند این است که در برخی از کشورها، دانشگاه‌ها توسط بخش خصوصی اداره می‌شود و حاکمیت و بخش دولتی صورت‌مساله‌ها را مطرح می‌کنند و نیازهای دانشگاه‌ها توسط بخش دولتی صورت می‌گیرد و این نگاه باید تغییر کند و صورت‌مساله‌ها و نیازها توسط خود دانشجویان انجام شود. در حال حاضر به غیر از معدود دانشگاه‌ها بقیه در حوزه آموزش و پژوهش متوقف شده‌اند و با تجدید نظر اساسی در نگاه نسل یک و دو دانشگاه‌ها، باید پیوند عمیق علم و صنعت در جامعه ایجاد شود.

عضو هیات مدیره شرکت ارتباطات زیرساخت افزود: ما دانشگاه‌هایی را در سطح کشور داریم که در حوزه شرکت‌های دانش‌بنیان پیش‌تاز بوده‌اند، به‌طور مثال دانشگاه صنعتی شریف که حدود ۵۰۰ شرکت دانش‌بنیان در اطراف این دانشگاه تاسیس شده است و حدود نیمی از بودجه آن از طریق ارتباط با صنعتی که دارند تأمین می‌شود. در خصوص ارتباط بین شرکت‌های دانش‌بنیان و دانشگاه‌ها متأسفانه این تمرکز در دانشگاه‌های شهر تهران وجود دارد و مطلوب آن است که دانشگاه‌های استان‌ها هم به سمت دانشگاه‌های نسل ۳ و ۴ حرکت کرده و عملاً وارد بخش فناوری‌ها و شرکت‌های دانش‌بنیان شوند.

واقعی می‌رسد که همه دستگاه‌ها، داده‌هایشان را به اشتراک بگذارند، در حالی که از این منظر می‌توان گفت هنوز به مرحله بلوغ نرسیده‌ایم و برخی سازمان‌ها یا میانه‌ای با الکترونیکی شدن ندارند یا روش ویژه خود را برای این کار در پیش گرفته‌اند که این موضوع با جمعیت خدمات به صورت واحد در تضاد است. برخی از دستگاه‌ها فکر می‌کنند اگر داده‌هایشان را برای ارائه خدمات آنلاین در اختیار قرار دهند، قدرت خود را از دست می‌دهند.

در این راستا امیر محمدزاده لاجوردی، عضو هیات مدیره شرکت ارتباطات زیرساخت، در یک برنامه تلویزیونی در خصوص دیدار نخبگان با مقام معظم رهبری اظهار کرد: سخنان مقام معظم رهبری در مسایل نو، مثل هوش مصنوعی بسیار جالب توجه بوده است و ایشان

عضو هیات مدیره شرکت ارتباطات زیرساخت گفت: عدم اشتراک‌گذاری داده‌ها توسط برخی از دستگاه‌ها یکی از معضلات و موانع اصلی برای تحقق دولت الکترونیکی هوشمندسازی، مبارزه با فساد و شفاف‌سازی در کشور است.

به گزارش ایسنا، با بهره‌گیری از دولت الکترونیکی، مردم می‌توانند به جای مراجعه حضوری برای دریافت خدمات دولتی، هر زمان و هر جای این خدمات را درخواست کنند. البته پروژه‌هایی مانند شبکه ملی اطلاعات، دولت الکترونیکی و دولت همراه از پروژه‌هایی هستند که افتتاح آنها تازه سرآغاز فعالیت‌های لازم در این طرح‌ها به شمار می‌رود و لازم است خدمات متنوع در بستر این امکانات قرار بگیرد تا آنچه از ابتدا در باره کاهش مراجعات و صرفه‌جویی در زمان و سهولت در بوروکراسی اداری مدنظر بوده محقق شود.

سال‌هاست که دولت‌ها به دنبال الکترونیکی کردن خدمات هستند و استقرار دولت الکترونیکی در این زمینه بسیار مؤثر است، اگر امور کشور و خدمات‌دهی به سوی الکترونیکی شدن برود، منجر به شفاف‌سازی می‌شود و فساد کاهش می‌یابد. با دولت همراه به جای اینکه نیاز باشد مردم برای دریافت خدمات مراجعه کنند، می‌توان خدمات دولتی را همه وقت و همه جا به مردم ارائه داد. دولت الکترونیکی و ارائه خدمات دولتی به‌صورت غیرحضوری و الکترونیکی یکی از مهم‌ترین اقداماتی است که می‌تواند مورد توجه افرادی که به این خدمات نیاز دارند، قرار بگیرد.

با وجود این، به اعتقاد کارشناسان، دولت الکترونیکی زمانی به رشد

خبر

برخی از نمایندگان در طرح صیانت تحت تاثیر جوسازی ها هستند

عضو کمیسیون ویژه رسیدگی به طرح صیانت گفت: یکی از دلایل سرعت پایین رسیدگی به طرح صیانت در کمیسیون ویژه، شفاف سازی در مورد این طرح و رفع نگرانی های مردم است. مهرداد ویس کرمی در پاسخ به آنرا در خصوص آغاز فرایند رسیدگی به کلیات طرح حمایت از حقوق کاربران فضای مجازی اظهار کرد: هنوز روند رسیدگی به کلیات طرح صیانت از حقوق کاربران آغاز نشده است و در آخرین جلسه رسیدگی به این طرح، نمایندگان عضو کمیسیون ویژه طرح صیانت از حقوق کاربران فضای مجازی، گزارش های دستگاه های مختلف را شنیدند و نامه وزیر ارتباطات در خصوص طرح صیانت در حضور اعضا قرائت شد. او افزود: وزیر ارتباطات در نامه خود بیشتر به مسایل فنی پرداخته است. یکی از سازمان هایی که قطعاً برای حضور در جلسات کمیسیون ویژه طرح صیانت از آن دعوت می شود وزارت ارتباطات است و نمایندگان مجلس تعامل مطلوبی با این وزارتخانه دارند. همچنین در جلسه آخر کمیسیون ویژه، سیدرضا الفت نسب از اتحادیه کسب و کارهای اینترنتی و نمایندگان ملی فضای مجازی و مرکز پژوهش های مجلس حضور داشتند. نمایندگان نیز سوالات خود را در خصوص وضعیت کنونی صنعت فناوری اطلاعات و نیازهای این حوزه را از متخصصان پرسیدند.

این عضو کمیسیون ویژه رسیدگی به طرح صیانت بیان کرد: به طور کلی دعوت از دستگاه های مسوول در حوزه ارتباطات و فضای مجازی در آیین نامه داخلی کمیسیون ویژه طرح صیانت از حقوق کاربران فضای مجازی وجود دارد و اگر درخواست دعوت از دستگاهی را رییس و سه نفر از نمایندگان ارایه بدهند مسوولان آن سازمان، موظف به پاسخگویی به ابهامات نمایندگان هستند. ویس کرمی در پاسخ به پرسشی درباره سرعت پایین رسیدگی به طرح صیانت از حقوق کاربران فضای مجازی در مجلس عنوان کرد: با توجه به فضای منفی که در خصوص این طرح در جامعه ایجاد شده است بخشی از این کندی در بررسی طرح صیانت به دلیل اقناع جامعه است. یعنی پس از بیان مباحثی نظیر فیلتر کردن و محدودسازی اینترنت با اجرای طرح صیانت، نمایندگان به این نتیجه رسیدند که باید قبل از بررسی مباحث فنی، نگرانی مردم برطرف شود. اعضای کمیسیون ویژه طرح صیانت از حقوق کاربران فضای مجازی منتظر هستند مرکز پژوهش ها نظر خود را در مورد موضوعات اولیه بیان کرده و دستگاه های مرتبط با جزییات این طرح، دغدغه های خود را بیان کنند. بدون شک نمایندگان مجلس تک تک موارد بااهمیت در این طرح را بررسی می کنند.

او درباره صحبت های مطرح شده از سوی تعدادی از نمایندگان در خصوص هزینه بر بودن و بدون نتیجه بودن طرح صیانت از حقوق کاربران فضای مجازی، ادامه داد: در مجلس شورای اسلامی افرادی با دیدگاه های متفاوت حضور دارند و نظر هر نماینده نیز در مورد طرح های گوناگون با نمایندگان دیگر متفاوت است. بسیاری از نمایندگان تحت تاثیر فضای بیرونی مجلس هستند. یعنی فضایی که در جامعه ایجاد می شود تاثیر زیادی بر آن نمایندگان می گذارد و تحت تاثیر افکار عمومی صحبت هایی را در رسانه ها بیان می کنند. اکنون تمام نمایندگان مجلس مسوولیت تصمیم گیری درباره طرح صیانت از حقوق کاربران را ندارند و پس از اعلام نظر اعضای کمیسیون ویژه رسیدگی به این طرح مجلس تنها می تواند مدت اجرای آن را تصویب کند.

نماینده مردم خرم آباد در مجلس تصریح کرد: ۲۳ نفر در کمیسیون ویژه رسیدگی به طرح صیانت حضور دارند که از بین این نمایندگان اگر هفت نفر هم مخالف جزییات طرح باشند با ۱۶ نفر می توان موارد مورد نظر را تایید کرد. نظر نمایندگان که در کمیسیون ویژه حضور ندارند تاثیر بر روند رسیدگی به طرح صیانت از حقوق کاربران ندارد. از طرفی دیگر دلیل سرعت کم بررسی این طرح، اختصاص زمان محدود به کمیسیون طرح صیانت است. به طور کلی از زمان شروع بررسی طرح صیانت، هفته ای بیش از سه ساعت به آن پرداخته نشده است.

مسیرهای یادگیری فناوری ابری پایدار در شرکت های هوشمند

ممکن است داشتن یک مربی کلود برای تعیین اهداف این گروه، مفید باشد. یادگیری فناوری های ابری، به تنهایی، برای هر کسی سخت است زیرا به طور مداوم تغییر می کند. با این حال، این دشواری، در یک اجتماع یادگیری ابری کاهش می یابد. به همین دلیل است که شما باید درباره ایجاد چنین جامعه ای، باید آن را بر اساس یادگیری و همکاری پایدار بسازید.

موفقیت ها را جشن بگیرید

به عنوان پاداش، انگیزه های مادی بدهید. اگر یک مربی آموزش ابری برای جامعه خود انتخاب کنید، آنها باید با شما یاسایر رهبران فناوری اطلاعات برای ایجاد اهداف رسمی و غیررسمی همکاری کنند. شما باید اطمینان حاصل کنید انگیزه هایی مانند پاداش برای تکمیل این اهداف اضافه شده تا اعضای تیم برای دنبال کردن آنها انگیزه پیدا کنند. مهم نیست انگیزه چقدر کوچک باشد بلکه متوجه خواهید شد که توسعه عادات یادگیری ابری، تا زمانی که بخشی از زندگی مردم نشود، به کار زیادی نیاز ندارد. بنابراین حتی اگر مسایل به اندازه یک تی شرت که به یک کارمند برای گذراندن گواهی نامه می دهید، بی اهمیت باشد، آنها اطلاعات بیشتری در خصوص کلود می آموزند. آنها برای بهتر شدن، بیشتر هزینه می کنند، در حالی که دیگران، انگیزه دارند به گروه خاصی از افرادی که گواهی نامه خود را پاس کرده اند، پیوندند. همچنین، همیشه مجبور نیستید جوایز مادی اعطا کنید، گاهی اوقات فقط جشن گرفتن یک دستاورد همراه با گروه، یک انگیزه بزرگ است. این امر، به آن معنی است که شما باید به طور مداوم، با گروه در تماس باشید و پیشرفت ها و دستاوردهای آنها را به صورت فردی و جمعی پیگیری کنید.

نتیجه اینکه ایجاد یک اجتماع یادگیری ابری پایدار در شرکت، کار ساده ای نیست، اما غیر ممکن هم نیست. موارد خاصی وجود دارد که باید یاد بگیرید تا در این زمینه موفق شوید

سطح سوم: تشویق همکاری تیمی

وجود یک اجتماع یادگیری ابری، مساوی با همکاری بین اعضا نیست. باید از این تفکر معیوب، در محل کار خود اجتناب کنید. شما باید در زمینه مشارکت در اجتماع یادگیری ابری تلاش کنید. یک راه عالی برای اطمینان از همکاری و مشارکت در تیم خود و تنظیم آن برای موفقیت، ترکیب مباحث در فواصل زمانی است. به عنوان مثال، ممکن است جلسه تیم خود را با کلیبی از اخبار مهم ابری از آخرین جلسه خود شروع کنید و از تیم بخواهید در ساره تاثیر اخبار در یادگیری ابری و پذیرش این فناوری در شرکت صحبت کنند. این امر، به اعضای تیم اجازه می دهد تا در گفت و گوهای سازنده درباره این روندهای صنعت و نیاز به روز بودن با اخبار کلود شرکت کنند.

بر اساس برخی از مقالات منتخب، یک روش عالی برای یادگیری، توضیح دادن برای دیگران است. شما باید هم تیمی های خود را تشویق کنید تا در زمینه اجتماع یادگیری ابری و سایر پروژه هایی که نیاز به ارتباط نزدیک دارد، با یکدیگر همکاری کنند و در این زمینه توضیح دهند

و ایجاد یک اجتماع یادگیری ابری تکیه کنید. اگر به دنبال تحول هستید، باید در رویکرد خود سیستمی تر باشید. ممکن است ایجاد اجتماع یادگیری ابری در شرکت شما امکان پذیر باشد، با این حال، این امر، بدون پرداختن به تحولات فناوری در سطوح مختلف اکوسیستم شرکت، پایدار نخواهد بود. برخی از سطوحی که برای شروع تحول نیاز دارید، عبارتند از:

سطح اول: تغییر فرهنگ

تغییر فرهنگی در نحوه حرکت شرکت بین استفاده از سیاست «شخص ثالث» و سیاست «داخلی» باید صورت گیرد. علاوه بر این، شرکت، ممکن است نیازمند تغییر نحوه تولید، آزمایش و راه اندازی خدمات باشد اما باز هم سرعت برای موفقیت، بسیار مهم است.

سطح دوم: تغییر در مهارت های مورد نیاز

این موضوع، یک مشکل برای بخش منابع انسانی است. آنها اکنون باید کارکنانی را توسعه و آموزش دهند که با فناوری ابری آشناییستند تا آن را بپذیرند. آنها همچنین باید بویایی داخلی گروه را بدون تاثیر بر پیشرفت تیم کاری روی یک پروژه ابری حفظ کنند.

آسیه فروردین

تحول دیجیتال در بین صنایع و شرکت ها، با اهمیت روزافزون امنیت سایبری، سرعت فناوری اطلاعات و فناوری کلود یا ابری در حال حرکت است. اهمیت کلود در عملیات شرکت ها در چند سال اخیر، به شدت افزایش یافته است. برخی از کارشناسان بر این باورند که بیش از ۵۰ درصد اپلیکیشن ها، ظرف سه سال دیگر در کلود، ایجاد و مدیریت می شوند و بیش از ۸۰ درصد بودجه فناوری اطلاعات، صرف راه حل های فناوری ابری می شود. بنابراین، حرکت به سمت کلود، به سرعت و با شتاب است.

ضرورت یادگیری کلود در شرکت ها

با این حال، یک مشکل مهم برای متخصصان ابری، زمان است. اکثر این افراد می توانند با موفقیت کلود را در محل کار خود معرفی و ادغام کنند، اما زمان لازم برای همراهی با به روزرسانی های مداوم و تغییرات فناوری را ندارند. بنابراین، همان طور که کلود رو به جلو می رود، آنها برای انطباق با جدیدترین ویژگی ها و به روزرسانی های آن تلاش می کنند. به همین دلیل است که رهبران فناوری اطلاعات به دنبال ایجاد یک محیط یادگیری ابری پایدار در شرکت های خود هستند. راه حل این مشکل، اغلب در ایجاد یک اجتماع است. گروه هم آوردن افراد مشتاق برای یادگیری کلود و ایجاد یک اجتماع یادگیری فضای ابری، به تلاش همگان نیاز دارد. شما به عنوان رهبر فناوری اطلاعات، می توانید محیطی را ایجاد کنید که به این اجتماع، اجازه شکوفایی دهد. برای ایجاد یک اجتماع یادگیری ابری پایدار در شرکت، باید مسیرهایی را بایموزید و ببیمایید. شما نمی توانید برای تحول شرکت، فقط به پذیرش کلود

پژوهشگاه فضای مجازی بررسی کرد

چالش های ایران در «حاکمیت داده»

ایران و تلاش برای تحقق حاکمیت داده

تلاش های ایران در زمینه حاکمیت داده بیشتر متأثر از تحولات جهانی اینترنت و همچنین کوشش کشورهای غربی برای استفاده از این ابزار در جهت تاثیر گذاری بر رفتار ایران در سیاست داخلی و خارجی بوده است.

بنابراین، ایران در پاسخ به سلطه و نفوذ غرب در فضای اینترنت عمدتاً راهبرد بومی سازی و تلاش برای حاکمیت داده را اتخاذ کرده است.

بومی سازی بخشی از سیاست گسترده تری است که ایران از اوایل دهه ۲۰۰۰ از طریق ابتکاراتی مانند شبکه ملی اطلاعات دنبال می کند. در

سال های اخیر، ایران در صدد ایجاد چارچوبی مشخص و قانونی بر جریان داده ها بوده است. از جمله طرح های ارایه شده در مجلس شورای اسلامی در این زمینه می توان به موارد زیر اشاره کرد:

■ طرح «صیانت از حقوق کاربران در فضای مجازی و سامانه های پیام رسان های اجتماعی»

■ طرح «حمایت از توسعه و رقابت پذیری پلتفرم های ارایه دهنده خدمات پایه و کاربردی شبکه ملی اطلاعات»

■ طرح «قانون یکپارچه سازی داده ها و اطلاعات ملی»

■ طرح «الزام به انتشار داده و اطلاعات»

■ طرح «حمایت از حقوق کاربران و خدمات پایه کاربردی فضای مجازی»

البته ایران در زمینه پیاده سازی چنین طرح هایی و دستیابی به موفقیت در زمینه حاکمیت داده طبعاً با چالش هایی مواجه خواهد بود.

در این ارتباط می توان به نامه ۲۱ عضو کنگره ایالات متحده به دولت بایدن و درخواست او برای رفع تحریم هایی اشاره کرد که به جلوگیری از دسترسی ایرانیان به اینترنت رایگان کمک می کند.

در این نامه استدلال شده است که «تحریم های ایالات متحده، شرکت های فناوری از جمله اپل، گوگل و آمازون را مجبور کرده است تا دسترسی ایرانیان به ابزارها و خدمات خود را مسدود کنند.

این تحریم ها و عدم دسترسی ها برای کارآفرینان ایرانی بسیار چالش زا بوده است. این امر در حالی است که روند تکمیل «شبکه ملی اطلاعات» برای دولت ایران سریع تر شده و این امکان را به وجود آورده است که دولت، دسترسی ایرانیان به اینترنت جهانی را به صلاح دید خود قطع کند.

در این نامه همچنین عنوان شده است که ما معتقدیم به نفع ایالات متحده است که جریان آزاد اطلاعات را در ایران تشویق کند تا مردم ایران بیشتر

با جهان خارج ارتباط برقرار کنند. نویسندگان نامه تصریح می کنند که وزارت خزانه داری ایالات متحده باید مجوزهای موجود خود را به روز کند تا مطمئن شود که برخی فناوری های اطلاعاتی و ارتباطی و خدمات اینترنت در اختیار مردم ایران قرار می گیرد.

اعضای کنگره از وزارت خزانه داری و وزارت امور خارجه ایالات متحده می خواهند که مقررات را به سرعت بررسی کنند و تغییرات مناسب برای تقویت جریان اطلاعات در ایران را بر اساس بازدهی شرکت های فناوری و جامعه مدنی انجام دهند.»

نکته حائز اهمیت در مورد این نامه این است که هر چند در آن اعضای کنگره بر دسترسی مردم ایران به جریان آزاد اطلاعات اشاره دارند، اما به نظر می رسد که هدف اصلی از این اقدام تلاش در جهت ایجاد موانع جدی برای حاکمیت داده در ایران باشد.

جمع بندی

چنان که ملاحظه شد، وجود رویکرد دوگانه در زمینه حاکمیت داده باعث شده است که نه تنها معمای حاکمیت داده حل نشود، بلکه با طرح ابتکارات و موضوعات جدید در این زمینه، این موضوع هر روز پیچیده تر از قبل شود. در حالی که جریان آزاد اطلاعات مزایایی همچون تاثیر گذاری بر رشد اقتصادی، به اشتراک گذاری ایده ها و اطلاعات، انتشار دانش و همکاری افراد، مشاغل و دولت ها با یکدیگر را بدون توجه به مرزهای جغرافیایی به همراه دارد، اما نباید نگرانی کشورها در زمینه تهدیدهای جریان آزاد اطلاعات را هم نادیده گرفت و از آنها غفلت کرد.

به ویژه در مواردی که توازن مناسبی بین کشورهای مبدأ و مقصد داده ها وجود ندارد، برجستگی این تهدیدها بسیار بیشتر است.

به عنوان مثال، در بسیاری از کشورهای منطقه غرب آسیا و شمال آفریقا از جمله ایران از جریان آزاد داده برای تاثیر گذاری بر افکار عمومی، ترویج اطلاعات غلط و مقاصد خصمانه استفاده می شود، بنابراین طبیعی است که مکانیسم های مشخصی برای کاهش اثر گذاری آثار سوء این داده ها شکل بگیرد.

با این حال، موضوع اساسی ایجاد یک چشم انداز همه جانبه در زمینه حاکمیت داده و بهره گیری از تجربیات منطقه ای و جهانی در این خصوص است. به نظر می رسد که رسیدن به یک نقطه تعادل در جریان آزاد اطلاعات و کانالیزه کردن آن بر اساس یک چارچوب و قواعد مشخص، یکی از راه هایی است که بتواند به حل معمای حاکمیت داده کمک کند.